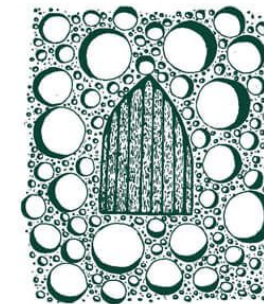


EL PASSAT DE LA N^oSTRA ESC^oLA

Els inicis **1974**

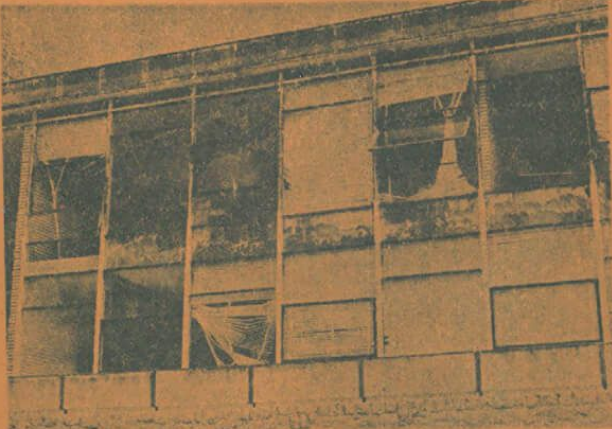
PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Sábado, 11 de mayo de 1974 **VALE**

EL COLEGIO ABANDONADO DE BENIARJO

Se convertirá en escuela de Formación Profesional



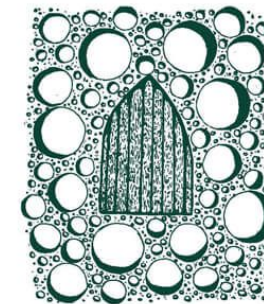
Si, el colegio abandonado de Beniarjó es noticia... Pero esta vez, en bueno. Porque después de varias reuniones buscándole una solución, se ha llegado a una feliz. El jueves, día 9 de mayo, se acordó algo muy interesante, y es convertirlo en una escuela de formación profesional, bajo el prisma de agrícola. Esto ha sido posible gracias al entendimiento entre el patronato de la fundación junto con los representantes de una cooperativa de enseñanza en fase de constitución que estará animada por diferentes entidades en base agrícola de la comarca de la Safor. En fecha próxima ofreceremos a nuestros lectores un amplio reportaje sobre tan importante decisión (Foto Sellés)



EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Els aniversaris **20-25 ANYS**

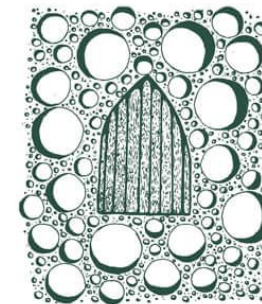
PASSAT
PRESENT
I FUTUR



EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Els aniversaris **40-45 ANYS**

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



SOPAR 40 ANYS
FP LA SAFOR
BENIARJÓ

40 anys
fent escola
Centre de f.p. La Safor
COOP. V.
BENIARJÓ CENTRE CONCERTAT
som COOPERATIVA

26 DE JUNY
MOLÍ CANYAR

Apunta't a l'escola o facebook

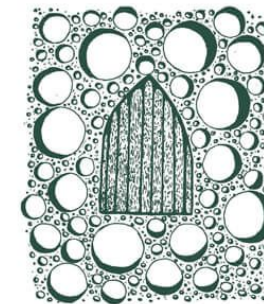


50 anys
1974-2024
FP La Safor
som cooperativa

EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Acomiadament Josep Tarrassó



Pep Ferrer al taller d'arts gràfiques



Isabel Díaz. Carnestoltes 87

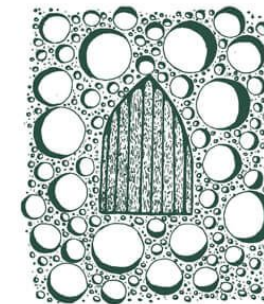


Pep Gregori. 1994

EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Eixides i visites d'estudi



Beatriu i Alfred



Sandra. Tallers CDR

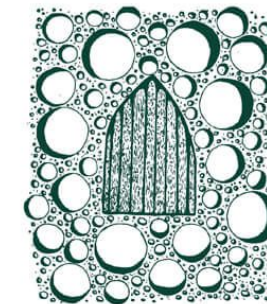


Junta Rectora Any 2000

EL PASSAT DE LA N^{OSTRA} ESCOLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



ET CONVIDEM A QUE VINGUES
AMB LA TEUA FAMÍLIA A VORE
ELS NOSTRES CAMPS ON FEM
ELS ALIMENTS QUE CONSUMIREU

CA SATORRES
MESTRES BALLESTER, 53
46844 BENIATJAR
(VALENCIA)
TELF. 608 959 286

ca_satorres68@hotmail.com
www.biodinamica.cat

CA SATORRES



AGRICULTURA
ECOLÒGICA I BIODINÀMICA
608959286
Miguel Pascual
(Montixelvo)

Et portem els nostres productes a casa

CA SATORRES està situada a la comarca de la Vall d'Albaida en el terme de Baniatjar.

Tenim una Masia amb 5 hectàrees de cultiu de secà amb fruiters, oliveres, vinyes i cereals. També tenim 4 hectàrees de regadiu amb horta, fruiters i vinya al terme de Montixelvo. Produïm oli per l'autoconsum i elaborem vi amb raïm Monastrell de les nostres vinyes amb una producció de només 1.500 botelles/any aproximadament.




L'excedent el repartim a les tendes i a altres llauradors que fan caixes.

Actualment volem que l'activitat principal siga la de repartir a domicili fruita i verdura setmanalment.

Sóc membre del Grupo de Trabajo Biodinámico del Mediterráneo desde l'any 2003, on fem cursos d'agricultura, conferències i s'enjuntem cada canvi d'estació.




Futllet Ca Satorres. Inici de l'Escola de la Terra: dins del qual es feia el Mercat del Trenet.
Exalumne de l'escola que fa Agricultura ecològica.



Foto de Gràcia Signes. Exprofessora del centre.
Impartia Llengua i Lliteratura castellana i Francés. Foto amb l'alumna Carmina.



Viatge Intercanvi a Infiesto. 1991-1992. Intercanvi amb el Col·legi "El Priol" Colegio Familiar Rural.



EL PASSAT DE LA N^ØSTRA ESC^ØLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR

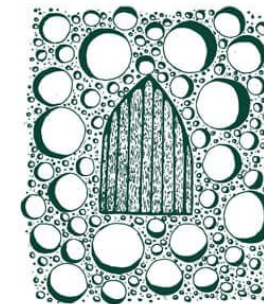


Foto de la festa de Carnestoltes amb el professor Josep Tarrassó. Vesprada.



Viatge a França. Toulouse- Burdeos.



Inauguració del centre escolar.

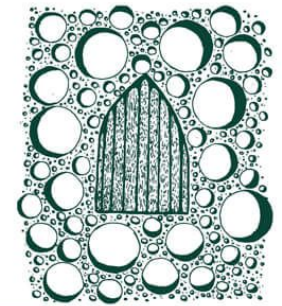


Guillem Sendra i Isabel Díaz. Trobada d'escoles en valencià.

EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Alumnat fent un mur. Tere Reig.



Foto de clase en l'aula de Mac amb els professors Emili Gironés i Pilar Tarcons. Any 2000.



Retolació Nom de l'escola FP La Safor feta per Salva Soler.

EL PASSAT DE LA N^{OSTRA} ESC^{OLA}

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR

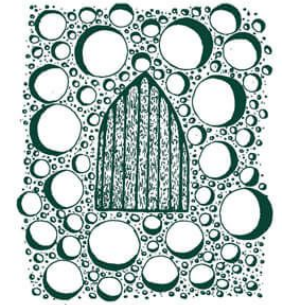
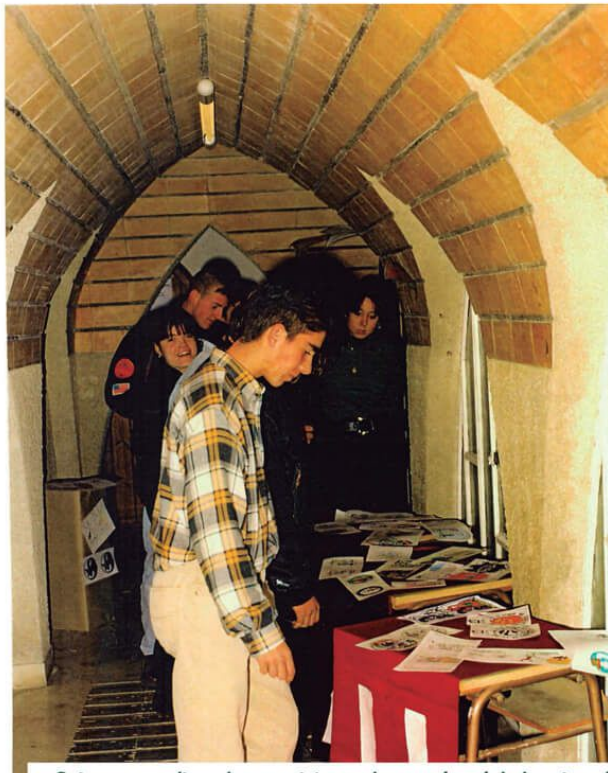


Foto de la classe amb el professor Josep Tarrassó fent tutoria.



Foto de la cavalcada de Carnestoltes.



Setmana cultural: exposicions al corredor del claustre del centre.
Primers anys.



Visita d'estudis a l'Hermita de Llutzent.



Els primers anys.

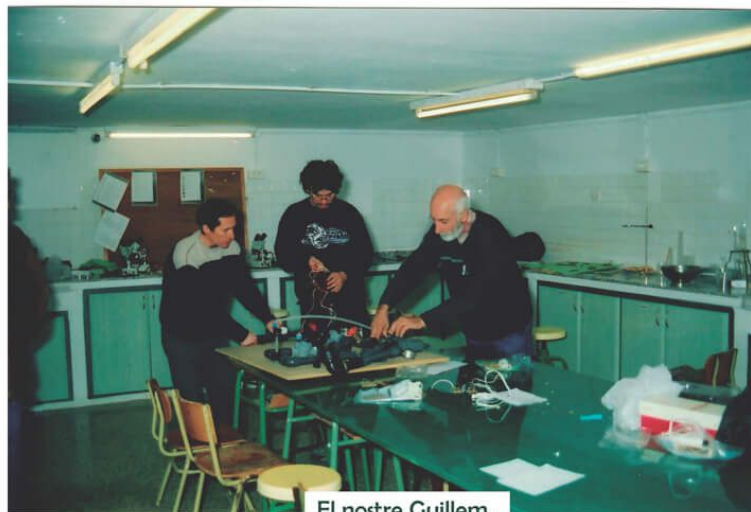
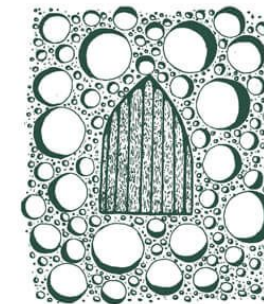


Foto dels primers anys.
Cartell del 9 d'octubre, dia del País Valencià.

EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



El nostre Guillem.



Alumne al taller d'arts gràfiques de l'escola.



Joan, Òscar, Pilar i Àngels. Trobada Escoles en Valencià. Curs 14-15



Arrengaments florals. Curs 13-14.

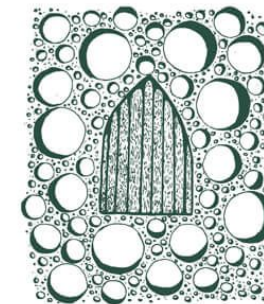


Alumnat de Preimpressió. Fira Graphispag. Barcelona

EL PASSAT DE LA N^oSTRA ESC^oLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Pepita amb l'alumnat.



València "muxaxes" 2013



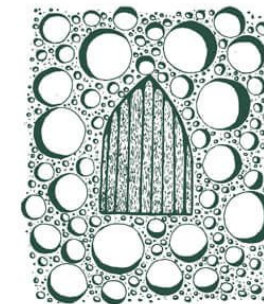
Alicia Enguix.
Presidenta Junta Rectora.
Sopar Acomiadament.



EL PASSAT DE LA NOSTRA ESCOLA

Records i bons moments

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Xerrada Jose Maria Paricio. Curs 13-14.



Isabel i l'alumnat. Visita Verdnatura. Curs 13-14



Xocolatada curs 14-15. Pilar i Juana.



Jubilacions.



La nostra Tere.



Professores a la Trobada Empresa- Centre Educatiu.

JOAN GASPAR MARQUÉS

Professor i secretari
1976-1978

L'ESCOLA LA SAFOR: una experiència inusitada

El curs 1976/77 començarem a treballar en l'Escola Cooperativa Agrícola Comarcal La Safor de Beniarjó. Una cooperativa de pares i persones del món cooperatiu de la comarca. El primer equip de monitores i monitors fou Fina Català, Isabel Díaz, Ferran Martínez i Joan Gaspar; al curs següent 77/78, Josep Tarrassó va substituir Fina Català, seguint la resta. Com que impartíem "tres rames" d'FP de primer grau: Agrícola, Administratiu i Delineació, hi havien també professors col·laboradors d'Administratiu Juli Giménez i de Delineació, Manel Valls. Aquesta era la configuració del primer curs, provenint de l'anterior 75/76 (sol cursava Agrícola i Administratiu).

L'alumnat nou al principi aturava amb l'organització i funcionament de l'escola; no tardàvem massa, però, en descobrir que participaven activament en tots els àmbits, que, a poc a poc, anaven assumint com propis. L'alternança requeria l'estada d'una setmana de convivència intensa on les situacions conflictives i de funcionament en requerien reunions dels monitors i monitores per tractar les qüestions i adoptar propostes pedagògiques conjuntes i portar-les a l'assemblea general (alumnat-monitores i monitors) per discutir-les i adoptar les resolucions que es consideraven pertinents. Per a l'alumnat era molt important votar les resolucions; a més, a l'aula on es reuníem, era tot un finestral de vidre que donava al carrer i la gent que passava ens veia en la mà alçada i els inquietava, alguns pensaven que érem comunistes, tant és així que una vegada es presentà la Guàrdia Civil i volia saber què passava, jo mateix, a la porta del carrer, li vaig haver d'explicar què era una votació (any 1976).

La convivència de xiquetes i xiquets en l'internat no va ser mai conflictiva; van aprendre a conviure com iguals en drets i deures (totes i tots feien de tot conjuntament, des de tasques de neteja, cuina, fins a treball en grup, amb respecte i reconeixement mutu. Al principi va ser una tasca costosa, amb insistència i molt diàleg reflexiu va anar aconseguint-se.

L'educació sexual va contribuir notablement, els debats sobre lectures de llibres i escrits adients (Reich, Josep V. Marqués...) generava una participació activa que es complementava amb algunes xerrades de professionals. Tot va contribuir a la normalització de les relacions i al reconeixement de la dona.

A més de les assignatures reglades, treballàvem una eina pròpia "El Quadern del Medi". L'alumnat creava el seu propi llibre, recopilació en una llibreta de tot el treball d'investigació sobre el poble, la comarca i el país.



El valencià era la llengua vehicular, per coherència i sentit comú, i també per motivació nacionalista dels monitors i monitores; érem País Valencià i fèiem ús de la llengua del poble, del mateix alumnat, amb alguna contada excepció.

El sentit nacionalista no estava massa arrelat entre l'alumnat eren els primers moments de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia". Calia fer pedagogia del nacionalisme i així es va fer i, a poc a poc, la idea anava calant entre l'alumnat que entenia el procés i s'integrava en el moviment a través d'actes, aplecs i manifestacions.

El coneixement geogràfic i sociocultural on vivíem, com de la comarca i altres, mitjançant excursions i visites programades seguint la planificació general, donava a l'alumnat una visió més global i complexa, al mateix temps els ampliava els coneixements i la consciència d'una realitat més enllà de la seua petita percepció. Visites a cooperatives, espais de la natura, a la confraria de pescadors, a centres culturals....; viatges culturals, Granada, València, Sagunt, Dénia...

La relació amb els pares i mares era pròxima i de gran col·laboració. La setmana que l'alumnat era a casa els monitors /res feien un seguiment dels que ens havia pertocat visitant-los periòdicament per intercanviar impressions amb un procés de conscienciació del medi, les tasques, valors i actituds imprescindibles en l'educació.

Tenien un coneixement i tracte familiar assequible i fàcil. També es convocaven reunions generals amb certa periodicitat, com a mínim dues vegades al curs, i altres quan ho exigien les qüestions particulars a tractar. D'altra banda hi havia pares de la Junta Rectora més implicats que, fins i tot, ens acompanyaven a alguna assemblea general a Valladolid. Els pares i mares sentien l'escola com a pròpia i sempre estaven disponibles pel que fera falta, tant en la gestió com en la presa de decisió.

Les lectures de Freinet i Freire són les que inspiraren el plantejament pedagògic, com també Wilhelm Reich i, en alguna mesura, Ivan Illich. Es tractava d'aconseguir de l'alumnat unes persones lliures, autònomes, arrelades al medi natural i sociocultural, a una visió crítica del món i aprenent de la seua pròpia experiència, amb l'objectiu de transformar el medi rural i la societat on vivien.



La relació amb la Inspecció Educativa era inexistent, l'únic inspector que ens va fer alguna visita al llarg dels cursos que jo vaig estar a l'escola era inspector de treball; l'informe del qual decidia que rebérem la subvenció del ministeri; arribava per un xec i alguna vegada anàrem personalment a "ventanilla" del Banc d'Espanya a València a cobrar-lo. L'única relació educativa era administrativa amb l'Institut d'FP de Xàtiva, on realitzàvem tota la trami-

tació oficial: matrícula, actes finals, expedients... Era el centre oficial que validava la documentació de l'Escola.

La relació amb les escoles i alguns instituts (Tavernes de la Valldigna) de la comarca fou fluïda i interessant. Hi havia col·laboració i interès per part nostra de donar a conèixer l'Escola. Venien a conèixer-la i vivien unes hores amb l'alumnat que els acompanyava per les dependències i feien una xerrada de presentació contant-los com era i quina vida portaven. Per part nostra, els monitors/es visitàvem les escoles en el darrer trimestre explicant el funcionament i amb un objectiu clarament proselitista, "captar alumnat". Pense que es va aconseguir ser un referent per la consideració i resposta de molta gent de l'ensenyament. Això provocava intercanvis d'experiències i algun que altre treball conjunt.

El curs 76/77 va començar a funcionar el Col·lectiu de Mestres de la Safor al que ens integràrem; es va convertir en una plataforma d'ensenyament, a la idea d'una escola diferent, activa, participativa i nacionalista. Cursets, treball en grup, intercanvi d'experiències, reunions, foren les tasques que ocuparen els caps de setmana, quan no hi havia activitat a l'escola (a partir de migdia del dissabte). Resultà interessant la relació amb el personal de l'ensenyament de la comarca i d'altres.

L'Escola també fou referent per alguns joves del poble, fruit de la relació personal amb els monitors/res. Venien i féiem reunions per les nits per tractar temes diversos i interessants pel moment polític i social que vivíem, en especial relacionat al poble. Al remat crearen una associació "Pensat i Fet" que es feia notar al poble amb idees progressistes i d'esquerres. Era l'única associació cívica i cultural, les altres dues eren confraries religioses.

Molt important fou la tasca de presentació i difusió de la Unió de Llaureadors i Ramaders del PV a la Safor i a la Vall d'Albaida, en concret a la cooperativa de Llutxent. Reunions en les cooperatives i en pobles per donar a conèixer-la i animar a l'afiliació. Es va aconseguir fer un grup interessant que acudia a l'Escola quan hi havia convocatòria; s'arribà a constituir una junta de representants comarcals i assistien també a reunions en València, a la seu central. Els monitors/es eren qui impulsaven i transmetien els plantejaments del secretariat de la Unió (Joan Ramon Peris) i conscienciarien els llauradors de la necessitat d'unir-se i treballar pel medi per transformar-lo. Un proselitisme costós però satisfactori.

Evidentment participàvem com Escola en la preparació de manifestacions i actes reivindicatius i propagandístics de la Unió tant en la comarca com en altres i en la capital.

L'economia de l'Escola era de subsistència; rebíem subvenció del Ministeri, que arribava a trimestre o semestre vençut, i era quan podíem cobrar els monitors/es, perquè la resta de diners eren per cobrir totes les despeses de funcionament (menjador, manteniment, neteja...) i el sou dels col·laboradors i la cuinera. Més d'una vegada no cobràvem tot el que ens pertocava per tenir diners per poder acabar el trimestre o el curs i fer front a totes les despeses. En acabar el curs i en la darrera subvenció recuperàvem els diners. Durant el curs 77-77 recorde que el sou era de 14.000 pessetes (no recorde la quantitat exacta, però no arribava a 15.000) i el curs 77-78 era de 22.000 pessetes. Com que vivíem a l'Escola no teníem despeses de residència ni manutenció durant l'estada de l'alumnat (tots els dies excepte el cap de setmana). L'alumnat tenia una quota mensual que no cobria ni la despesa de manutenció, no recorde la quantitat exacta però al voltant de 125 pessetes.

Dos cooperatives (Bellreguard i Vilallonga) aportaven uns pocs diners, però no significativament per solucionar l'economia. No hi havia més fons d'ingressos i féiem l'impossible per atendre totes les necessitats.

La visió dels iniciadors del cooperativisme al PV fou decisiva en la creació de l'Escola La Safor. Aconseguiren (Soriano Bessó, principalment) implicar el cooperativisme de la comarca (excepció de la cooperativa de Gandia) fent-la possible. Membres de les Cooperatives Agrícoles configuraren la primera Junta Rectora de l'Escola. Els primers tres anys, però, passaren d'impulsors imprescindibles a col·laboradors, perquè l'Escola ja començava a funcionar de forma autònoma i amb la renovació de la Junta Rectora a final del curs 76/77 foren els pares de l'alumnat els qui la constituïen, reemplaçant-los.

El model d'Escola Rural (agrícola) arrelat al medi exigia un treball diferent, creatiu i allunyat de la figura de l'ensenyant a l'ús. Hi havia idees del que havia de ser; eren necessàries, però, persones amb un tarannà especial i amb una vocació i passió militants, disposades a dedicar tot el temps necessari per assolir la tasca. Aquesta era l'actitud i disposició decidida dels monitors/es.

Cadascú venia amb la seua motxilla de lectures i formació pedagògica, que, portades a la pràctica, eren actualitzades unes, rebutjades, altres, assimilant plantejaments de nous coneixements. Actualització i renovació permanent des de noves lectures i una acció dialògica constant i enriquidora entre nosaltres. Reunions intenses amb discussió seriosa fins arribar a consensuar plantejaments i accions necessàries en el procés educatiu. Això ho consideràvem imprescindible per al bon funcionament de l'Escola.

A diferència de la resta d'Escoles del PV, l'Escola la Safor tenia un medi rural uniforme: monocultiu de la taronja en tot el seu procés productiu i de comercialització; així era el camp. La taronja era prou rendible i feia possible una societat sense penúries notables; no es vivia malament.

D'altra banda la proximitat de la ciutat de Gandia i la mar li donava a la comarca una configuració més urbana amb exigències i necessitats pròpies dels serveis. A més d'una diversitat d'indústries i la construcció. En conseqüència, l'alumnat era prou divers amb diferents projeccions de futur. D'alguna manera això explicava la demanda de matrícula en Administració i Delineació, que igualava o superava a la d'Agrícola. Malgrat tot, l'Escola la Safor mai deixà de ser Agrícola.

ISABEL DÍAZ RUIZ

Professora i directora
1976-2016

L'escola que vaig triar

El darrer any de la meua vida universitària vaig tindre notícies d'una experiència educativa de formació agrària en Catarroja (en la comarca de l'Horta Sud). Quan vaig estudiar a Madrid, també vaig tindre notícies de l'existència d'altres escoles amb les mateixes característiques a la de Catarroja. Aquestes escoles formaven joves del medi rural, en el medi rural, amb el seu paisatge i amb el seu paisanatge.

En agost de 1976 vaig anar a una reunió formativa d'aquestes escoles a Valladolid, on era la seu dels anomenats «Colegios Familiares Rurales». Si bé no tenia suficient informació, si sabia que aquest seria el meu futur com a futura ingeniera tècnica agrícola.

Al País Valencià, els «Colegios» tenien la forma jurídica de Cooperatives de Pares i Mares. L'equip responsable d'estes cooperatives d'ensenyament al País Valencià, em vam proposar vindre a Beniarjò, a l'Escola Agrícola Comarcal La Safor. Des de llavors, esta escola és el meu present (Estic jubilada, però si em diuen vine...).

Els fonaments d'aquesta experiència educativa es basaven en:

- 1) Pedagogia activa, participativa i integradora.
- 2) Sistema d'alternança: l'alumnat estava una setmana a l'escola i, l'altra setmana, a les seues cases.
- 3) Una acció social d'àmbit comarcal.

A nivell pedagògic, una de les eines que més pes tenia era el Quadern del Medi, on l'alumnat feia una recerca del seu entorn, d'allò pròxim a allò general. Aquest Quadern tenia els següents apartats:

- Les condicions físiques: relleu, clima, hidrologia, vegetació natural...
- La demografia.
- Les institucions polítiques, culturals i recreatives.

El sistema d'alternança feia possible, per una banda, que l'alumnat, quan estava a l'escola, feia totes les tasques pròpies d'una llar, com la neteja dels espais propis i dels espais comuns. Aquestes tasques es feien conjuntament amb el professorat i alumnat.

Per altra, la setmana que l'alumnat estava a casa, permetia al professorat un coneixement del seu entorn, ja que visitava l'alumnat per fer un seguiment de les tasques acadèmiques i resoldre possibles dubtes. Aquest sistema permetia conèixer la família de l'alumnat.

La acció social d'àmbit comarcal ens permetia una acció directa al voltant dels temes d'actualitat d'aquell moment, que més incidència podíem tindre per a la seua transformació, ja foren de tipus professionals, cultural o polític.

Al llarg dels anys, l'Escola ha anat adaptar-se a les noves necessitats educatives i socials.

La pedagogia és la mateixa: la formació de l'alumnat és activa, participativa, arrelada al seu entorn, implicada en diferents projectes com l'actual Programa d'Innovació Educativa "Aula Viva".

Per motius estructurals alternança va desaparèixer.

L'acció social d'àmbit comarcal, actualment és una organització no governamental: Centro de Desarrollo Rural La Safor (CDR La Safor), vinculada als Colegios Familiares Rurales, integrats en COCEDER (confederació de centres de desenvolupament rural).



JOSEP TARRASSÓ I PELLICER

Professor i cap d'estudis
1977-1999

EL TEXT LLIURE, UN ARMA CARREGADA DE SENTIMENTS.

El que seguidament us relate va ocórrer a finals dels anys 80 o principis dels 90. Aquell dia teníem classe de valencià –encara estava vigent l'antic pla d'estudis d'FP–, i l'alumnat havia portat fet de casa un text lliure. Com en altres ocasions ens vam seure en rogle per compartir els treballs, i ben prompte alguna gent va alçar el braç per llegir el seu text davant dels companys i companyes. Poc a poc, mentre es llegia, es va anar creant en l'aula un clima especial d'escolta i complicitat que facilitava la participació de l'alumnat en la lectura.

És així com li arribà el torn a un xic del grup. Amb veu emocionada començà a llegir el seu text. Després de la lectura d'unes línies es va posar a plorar, tenia dificultat per seguir llegint. Tots els companys i companyes romangueren en silenci, van mostrar un gran respecte cap a l'autor del text. Li vam dir que no li donàvem pressa, que si volia podia seguir en altre moment... però el xic manifestà que volia continuar la lectura, i poc a poc la va finalitzar. I és que el tema sobre el qual havia escrit tractava d'un trencament amorós viscut per ell feia un temps i que encara tenia molt present.

Acabada la lectura tot el grup va aplaudir espontàniament el gest sincer i valent del seu company. Tot seguit alguns components del grup li donaren ànims, vam valorar la seua persona; altres –traent una força interior que només es manifesta quan hi ha una absoluta confiança en un grup– s'atreviren a contar la seua pròpia experiència i de com van eixir d'una situació semblant. Finalment li proposàrem al company que tancara els ulls i ens vam apropar tots a ell formant una pinya i li vam fer una abraçada col·lectiva.

Aquell dia tan especial vam deixar-nos tocar per la paraula dels companys i companyes, adolescents d'entre 15 i 16 anys. Encara que fóra per unes hores, els sentiments, l'escolta, l'interès pels altres, la igualtat home-dona ... es van instal·lar a les aules de l'FP de Beniarjó i a les nostres vides. Vam aprendre que hem de buscar espais en les escoles i donar oportunitats per a expressar les nostres emocions. Ja veieu: un recurs tan senzill com el text lliure va fer que aquell dia tots i totes isquérem reforçats com a persones i com a grup.

Seguint l'exemple dels grans mestres Célestin Freinet i Gianni Rodari, el professorat de l'escola de Beniarjó sempre hem donat molta importància al text lliure. De vegades era el mestre o mestra qui ofería una proposta del tema a tractar i altres el text era de lliure elecció i l'alumnat podia escriure sobre allò



que vulguera. Aquesta activitat la realitzàvem almenys una vegada al mes i, el dia acordat per a presentar els treballs, ens posàvem en cercle i compartíem els textos: qui volia alçava el braç i llegia allò que havia escrit. Cal dir que la lectura dels treballs no era obligatòria. En posteriors sessions ja treballàvem altres aspectes dels textos compartits (elecció d'un text i correcció gramatical, etc.)

De vegades hi havia textos plens d'humor i d'imaginació, i altres vegades es llegien textos on afloraven els sentiments i somnis dels nostres adolescents o les seues opinions sobre distints temes: l'amistat, la vida, l'oci, les guerres, un llibre o una pelti que els ha marcat...

Vivències com aquesta i moltes altres semblants, les ha anat realitzant habitualment el professorat de Beniarjó en la seua tasca educativa diària i al llarg de 50 anys. Sempre ens hem sentit compromesos amb la renovació pedagògica, hem procurat no sols atendre la formació acadèmica dels xics i xiques, sinó també tindre en consideració les seues necessitats psicològiques i personals. El treball en equip del professorat, mantenint espais per a la reflexió sobre l'acció docent, així com el bon humor en les tasques diàries, han sigut uns valors que ens han donat força per anar endavant.

Totes aquestes coses han ajudat a què moltes vegades quan ens trobem amb exalumnes sorgixen de forma espontània expressions com: "Quant que m'enrecorde de tot el que fèiem a l'FP de Beniarjó!", "Ens ho passàvem bé allí. I apreníem", "Ens tractàveu molt bé", "Ens escoltàveu", "Érem feliços"...

No obstant, podem manifestar, de ben segur, que qui més ha après de tot aquest treball som el professorat!



SILVIA CORTÉS CRESPO

Alumna d'Agrària
1980

Per molts anys!

I tant que sí; cinquanta anys són moltes experiències, històries, sentiments... Com no fer memòria d'una part tan important a la meua vida (i pense que a la dels meus companys també).

Hem rebuscat i una de les companyes que tenia un tresor guardat, almenys per a nosaltres, ens ha passat fotografies d'aquells anys.

Que joves!

Com ens ha emocionat veure aquestes imatges que ens desperten records i sobretot sentiments i emocions.

Quan un company al grup de whatsapp diu que està emocionat i melancòlic, no cal dir res més. És senyal que aquesta etapa de la nostra vida va marcar, va ser bona, que no l'oblidem i que ens fa moure sentiments que portem endins.

Abans de ser alumna, he estat una xiqueta del poble que amb part de la xicalla, féiem de l'escola el nostre lloc d'estada, on passar vesprades, escorcollar, veure als alumnes "majors" i fer nostre una part de l'espai de l'escola, era el nostre racó.

Vam aprendre la cançó de L'estaca" asseguts a l'escala que baixa al frontó (el nostre racó) posant molta atenció a les classes i a la pissarra (que veiem per la finestra) i anàvem repassant.

En acabar l'EGB calia explicar als pares que l'escola era el pròxim lloc on anar a estudiar. Agrícola, la nova inquietud.

I vaig aconseguir explicar-los, costant-los un poc, el que era per a l'escola i els alumnes conviure dia i nit. "Però xiqueta, si tens casa al poble, com has de fer nit a l'escola?"

Fer deure d'estudis era el que calia com a estudiants. Com a persones, conviure, fer tasques comunes de neteja, manteniment de les nostres habitacions, sales comunes... tot ací ens donava un lliçó.

Com no recordar a la tia Consol, que per alguns alumnes fins feia de la iaia o la mare, una dona que en la cuina i el menjador era l'ama, com calia ser.



Activitats com les de divendres en la sala d'esplai, neteja de l'escola dissabte al matí, eixides culturals, coneixement del medi, viatges... Trastades, alguna que altra.

Fent memòria tenim viatges d'estudis: Torremolinos, Chulilla, també eixides culturals al cine a Gandia i altres com "Al Tall" a Montxelvo (de segur a la memòria de tots), visites a empreses per complementar estudis, eixides al terme... i tantes activitats més que han fet de l'estada a l'escola un món d'experiències.

Els companys i companyes han acabat sent família, cadascun d'un poble, d'una comarca. Vam aprendre els uns dels altres, el coneixement del medi ens portava de poble a poble, era com tindre una guia de pobles de primera mà.

Aquesta convivència va ser un bon aprenentatge per a viure i conviure amb les persones la resta de ma vida.

Podríem contar un fum d'històries que de segur els companys recordarien, i que portem guardades en el calaix de l'estima de la nostra estança a l'escola.

Com he dit, sempre formareu part de la meua vida i vos done l'enhorabona per continuar aquesta tasca. Endavant!



XIMO COSTA PASCUAL

Alumne d'Agrària
1984-1987

Memòries de l'institut de Beniarjó: Vaig ser alumne d'este estimat per diferents generacions, institut de formació professional de Beniarjó als cursos 1984/85, 85/86 i per repetició del segon curs, 86/87. No vaig ser un alumne destacat acadèmicament parlant, la veritat; més bé al contrari, tampocs aprovats i molt suspesos. Tampoc vaig ser un alumne conflictiu. Vaig ser, això sí, un alumne un tant perculiar.

El plantejar-se l'ocasió d'anar a l'FP de Beniarjó, va ser per recomanació del psicòleg Pere Inza, per cert, molt vinculat als mestres de l'institut, que en acabar l'EGB ens va fer un estudi d'orientació psicopedagògica per vore com podíem escarar el futur, la qüestió és que Pere em va recomanar fer formació professional, rama agrícola a l'institut de Beniarjó. En aquella època a l'institut de Beniarjó, els alumnes podien triar entre estar en règim intern, es a dir, quedar-se a dormir a les instal·lacions de menjador i habitacions que hi havien a l'institut, o règim extern, és a dir, anar soles a classes. El grupet de Bellreguard, agafàrem, la majoria, règim extern. D'aquell curs de primer d'agrícola al 1984/85, vull recordar la mort en accident de cotxe de Mila, una companya de classe que era de Daimús i que tant ens va afectar. Ara mentre escric estes línies, en venen al cap rostres i noms de companys: Vicent Fort, Juan Felipe, Mònica, Pepa, Joan Server i la seua germana Rosa o Roser... Tants i tants... Vull destacar per damunt de tot als mestres: Emili Gironès, Marita Pasqual, Josep Tarrassó, Isabel Díaz, Joan, Pasqual Garrigós, Pep Ferrer, Miquel, grans mestres que ens ensenyaren molt més enllà d'allò acadèmic. Valors i creixement personal, estima a la natura, a la nostra història i a la nostra llengua. El meu sentit homenatge a tots ells.

També recordar a Tere Reig, la secretària, i a Xaro o Xelo, la cuinera, amb elles feia barrets quan en tiraven de classe, més que res per parlar i molestar en classe i per no estar avorrit pels corredors, anava al despatx de Tere Reig, que si no tenia molta feina, fumàvem un cigarret i fèiem un barret, després baixava a la cuina, per fer un altre cigarret i un altre barret amb Xaro o Xelo, no recorde ara el seu nom. Recordar que en aquella època a l'institut de Formació professional de Beniarjó, hi havien tres rames d'estudis: agrícola, administratiu i arts gràfiques. Els anys i el temps han passat, i amb ells, altres alumnes, altres generacions, diferents i alhora iguals que nosaltres; jo mateix ho he comprovat quan veig els alumnes d'ara. Els veig i em trobe i em retrobe amb ells, em sent reflexat en ells, no sé, és com una mena de déjà-vu, si tu vols.

Enhorabona per estos 50 anys d'un institut diferent, avantguardista en molts aspectes de la pedagogia i l'ensenyament sobretot, molt nostre com és l'institut de formació professional de Beniarjó, que a tots ens ha deixat una empremta a la nostra memòria. Gràcies!!



L'única fotografia que tinc de l'època de l'institut de Beniarjó és esta d'una excursió que férem els de segon d'agrícola a València al març de 1987. Plantats d'esquerra a dreta: Luis, de Bellreguard, Javier, de Bellreguard, Pepa, de Potries i jo també de Bellreguard. Baix: Salva i Àngel de la Font.

CELESTE DORRÀS GARCÍA

Professora d'anglès
1991-1998



UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE

Amb motiu de la celebració dels 50 anys de l'escola, vull aprofitar per expressar què va significar per a mi formar-hi part.

La meua experiència com a professora va ser, sens dubte, una de les etapes més enriquidores de la meua vida professional. Des del primer moment, em vaig sentir acollida per un equip docent il·lusionat, compromés i apassionat amb la seua tasca.

Jo no havia treballar mai amb adolescents, era jove i novata, i vaig haver desforçar-me molt per tal de despertar l'interès i el desig d'aprendre d'uns alumnes que semblava que l'aprenentatge de les llengües no els interessava en absolut. La classe es convertia en un laboratori on provava metodologies i dinàmiques diferents per tal de motivar-los. Calia fer el que fóra per a què l'aprenentatge dels idiomes fóra important i significatiu. Veure com els meus alumnes guanyaven confiança i es llençaven a parlar en anglès era una recompensa inigualable.

Però no tot se centrava en la part acadèmica, les activitats extraescolars van ser moments d'autèntica convivència on gaudíem tant alumnes com professors. Recorde especialment el viatge a França amb l'alumnat en bus amb Isabel i Josep o les festes de carnestoltes. Quins moments tan bons!

Mirant enrere, em sent molt afortunada d'haver treballat en l'escola, on la camaraderia dels meus companys, Pau, Voro, Pasqual, Enric, Miquel, Pep, Tere... i el suport d'Emili i Josep, com equip directiu, van fer-me sentir que érem una família. Mai ho oblidaré.

L'escola d'FP La Safor de Beniarjó és un tresor que sempre guardaré al meu cor.

DAVID ROMÁN

Alumne d'Arts Gràfiques
1992-1994

BENIARJÓ... 32 ANYS DESPRÉS

Beniarjó... Es pensar a Beniarjó i es transportar-me a una de les millors etapes de la meua vida i no puc evitar contindre una somriure de satisfacció i benestar pel viscut a aquells anys i de compartir tants bons i grans moments a aquest peculiar institut i el més important: conèixer un grup d'amigues i amics els quals vam crear un grup molt sòlid, molt humà, que a dia de hui mantenim, ja que moltes d'eixes amistats, orgullosament, formen part de la meua vida i és per això que va ser una de les meues decisions més encertades: estudiar Arts Gràfiques a l'any 1992 a Beniarjó; i encara que a soles van ser 2 anys, perquè els cursos constaven només de 2, van ser 2 anys molt intensos, gratificants i emocionants que sens dubte perduran per sempre a la meua memòria.

Recorde que eixa etapa va ser la única de la meua vida que cada vegada que em sonava el despertador per a alçar-me per a tindre que agarrar l'autobús ho feia amb alegria; no em sabia gens malament despertar-me a eixes hores (en aquell temps l'horari era de matí i vesprada, -tornàvem ben entrada la vesprada- i dinàvem un entrepà a migdia), fet que feia que ens coneguérem tots més encara i compartírem infinitat d'anècdotes. I sense esperar-ho i saber-ho es va crear un vincle i una complicitat molt enriquidora, i poc a poc ja quedàvem amb més assiduïtat fora de l'horari de l'institut per a eixir a sopar o simplement prendre alguna cosa i gaudir. Va nàixer inesperadament una xicoteta però

gran família, i entre altres coses participàrem a la revista que es va editar de l'escola, La Taqueta, que és com s'anomenava, i així també col·laboràvem a diferents activitats i excursions.

Tot això va ser possible gràcies en gran part al mètode/model d'ensenyament de l'FP de Beniarjó, diferent, que a més de formar-mos com a bons estudiants també ho feien com a persones; èxit encapçalat pel bon fer de qui a aquella etapa eren el director, Emili Gironès, i el seu cap d'estudis, Josep Tarrasó, amb la complicitat del seu equip de mestres.

Hui encara conserve una gran amistat amb Emili i com no, amb Josep, mestre de mestres qui m'ha ensenyat que les bones persones, aquelles que realment mereixen la pena sí que existeixen i que un món millor és possible. A ell li dec en gran part la persona que soc hui en dia, amb uns valors i principis i una humanitat indescriptibles.

Ara es compleixen 50 anys de vida de l'escola FP La Safor. 50 anys ben merescuts on han tingut que superar moltes traves que les circumstàncies de la vida els ha posat pel camí; 50 anys adaptant-se als nous temps i les noves tecnologies. 50 anys que han sigut possibles i segur que seran molts més, gràcies a l'excel·lent equip que formaven i formen alumnat i professorat que sempre han anat junts de la mà. Molt feliç i orgullós d'haver format part i haver pertangut a la gran història de l'escola FP La Safor de Beniarjó. Moltes felicitats i per molts anys més fent escola i persones !

SALVA OLASO PLAÑA

Alumne d'Agrària
1995

Salva ens envia aquesta imatge i comenta que té molt bons records dels dos anys que va estudiar a l'escola, com el campionat de vòlei que es jugava en Nadal i que la seua classe el va guanyar en dues ocasions.

Recorda molt a un professor anomenat Josep, a Isabel la professora d'agrària i al seu tutor Pau, professor de dibuix tècnic.

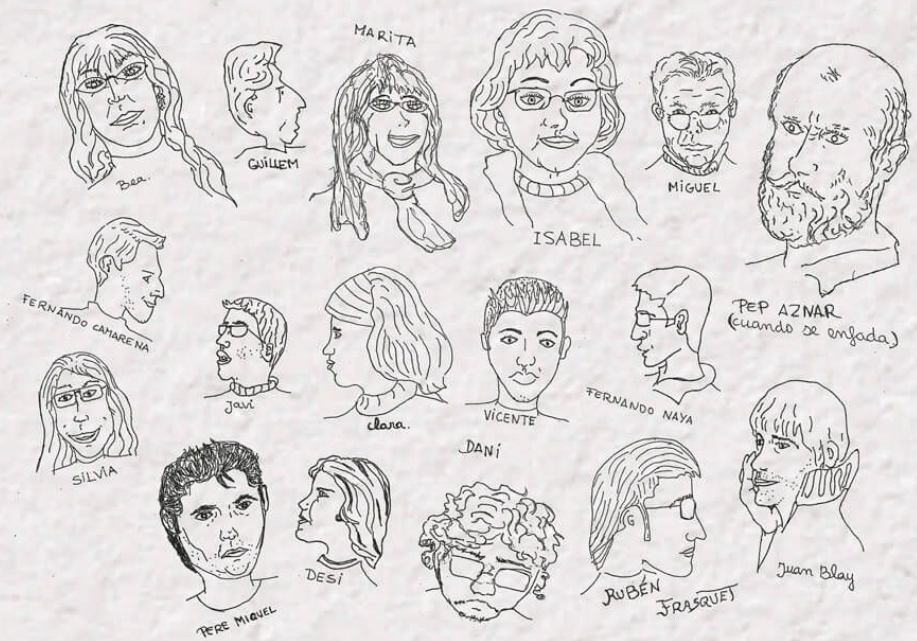


CLASSE D'AGRICOLA 1989

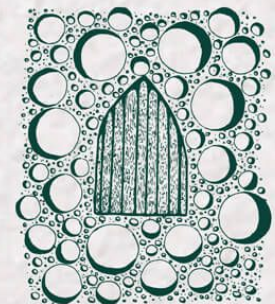


CLASSE CFGM JARDINERIA I FLORISTERIA

CURS 2001-2003



PASSAT
PRESENT
I FUTUR



SILVIA VIZCAINO SANZ

Alumna de Delineació
cursos 1991-1993 i
instructora del CFGM Preimpressió Digital

Recorde amb molt de carinyo el meu pas pel centre d'FP La Sator a principis dels anys 90, una etapa de canvis i creixement en plena adolescència, on vaig començar a descobrir qui era i cap a on volia anar.

Aquells anys van estar marcats per experiències úniques, en un entorn càlid i familiar que em va oferir molt més que formació acadèmica: em va donar amistats sinceres, valors fonamentals i records que encara avui em fan somriure.

Encara puc sentir la il·lusió del primer dia de classe, les ganes de conèixer nous companys i l'emoció de començar una etapa diferent, plena d'expectatives, amb persones meravelloses que, fins al dia de hui, continuen formant part de la meua vida, demostrant que els vincles que es creen en la joventut, quan són autèntics, resisteixen el pas dels anys.

Allí, vaig conèixer qui es convertiria en el meu company de vida i pare dels meus fills i com no nomenar a la meua millor amiga, aquella persona especial amb qui, dècades després, continue compartint moments inoblidables, confidències i somriures, com si el temps no haguera passat.



Cada mestre va deixar una empremta inesborrable en el meu record: Gracia, Pascual, Pau, Enric, Isabel, Voro... (com oblidar aquell mític "autobús de l'amor" en el viatge de fi de curs a Lleó).

Però si hi ha un professor que m'ha quedat gravat al cor, eixe és Josep. Amb el seu entranyable "Xicots, va xicots", era molt més que un mestre: era un mentor, una persona excepcional que entenia la importància de les relacions humanes i de la connexió emocional amb els alumnes.

Les seues classes eren especials i diferents, plenes de dinàmiques que ens feien reflexionar i créixer no només intel·lectualment, sinó també personalment.

Recorde com apartàvem les taules per gitar-nos a terra, amb els ulls tancats, connectant amb nosaltres mateixos i amb els companys, un exercici que ens ajudava a comprendre'ns millor. I aquelles eixides al riu, on l'aire fresc i la natura es convertien en part de la lliçó, ensenyant-nos a mirar el món amb ulls nous.

Van ser anys de descobriment, aprenentatge i vincles que han perdurat en el temps. Una etapa que va deixar una petjada inesborrable en la meua vida i que sempre recordaré amb gratitud i un somriure. Aquell centre no va ser només un lloc on vaig estudiar, sinó un espai on vaig créixer, vaig somiar i vaig construir records que encara hui m'acompanyen.

PASQUAL GARRIGÓS AVARIA

Professor de Delineació, Arts Gràfiques i
CFGM Preimpressió Digital
1981-2021

Enhorabona pels 50 anys d'existència del nostre centre a tots el que esteu treballant en l'escola i també als que hem treballat per haver construït entre tots i totes el que és hui. Animar-vos per seguir construint una escola millor en tot el que es puga.

M'heu demanat que conte alguna anècdota o cosa que recorde en els meus temps de treball. Aquest escrit estic fent-lo el 3 o 4 de febrer dia per a mi assenyalat, no sols per ser Sant Blai festa al meu poble, sinó perquè a l'hora d'eixir de casa a les 7:30 am per anar a treballar ja el dia començava a clarejar. Per a mi l'hivern acabava i la meua energia augmentava i arribava a l'escola amb la llum del dia encesa i amb renovades il·lusions per treballar amb l'alumnat i amb els companys. Desitge que la il·lusió siga contagiosa per tindre una escola més il·lusionant cada dia.

Moltes felicitats a tota la comunitat educativa per celebrar els 50 anys d'existència i bona cosa d'anys per celebrar-ne molts més.



MIGUEL ÀNGEL GOMAR FORTUÑO

Alumne promoció 2008-2010 i
professor del centre el curs 2019-2020
CFGM Preimpressió Digital

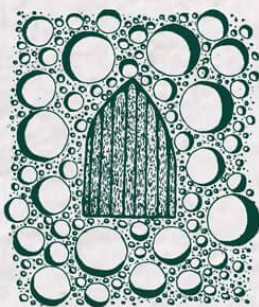
Estimada Escola de la Safor,

Celebrem amb orgull els 50 anys d'aquest centre, una institució que ha deixat una empremta inesborrable en tantes generacions d'estudiants. Per a mi, aquest lloc és molt més que una escola: és la casa on vaig créixer com a alumne i, anys després, vaig tenir el privilegi de tornar com a professor.

Ací vaig aprendre valors fonamentals, vaig conèixer grans mestres i companys que van marcar la meua trajectòria, i vaig tenir l'oportunitat de contribuir a la formació de nous estudiants amb la mateixa passió i dedicació amb què vaig ser educat. Veure com aquest centre continua evolucionant i mantenint el seu compromís amb l'ensenyament és una gran satisfacció.

Gràcies a totes les persones que, amb el seu esforç i dedicació, han fet possible aquesta història de mig segle d'educació i valors. Per molts anys més d'èxits i aprenentatge!

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



MERCE FAYOS GARCÍA

Alumna d'Arts Gràfiques i del
CFGM Preimpressió en Arts Gràfiques
1997-2000

50 Años de FP La Safor: Un Recuerdo Inolvidable

Han pasado los años, pero mi paso por La FP la Safor sigue siendo una etapa clave en mi vida. Recuerdo con cariño aquellos días de formación, las risas con mis compañeros y las largas horas de aprendizaje que, sin darme cuenta en ese momento, estaban moldeando mi futuro profesional.

Entre los muchos momentos vividos, siempre recordaré aquella vez en la que, en medio de un proyecto complicado, aprendimos que el trabajo en equipo y la perseverancia pueden convertir cualquier reto en una oportunidad. Esa enseñanza no solo me ayudó a superar aquel curso, sino que hoy sigue siendo una guía en mi vida profesional.

FP La Safor me inculcó valores fundamentales: la responsabilidad, la creatividad y el esfuerzo constante. Todo lo aprendido aquí me ha acompañado en cada paso de mi camino laboral, dándome las herramientas para afrontar desafíos con confianza y determinación.

No puedo cerrar este recuerdo sin un agradecimiento especial a los profesores que marcaron la diferencia: Pilar, Pascual, Emili, Joan, Pau, Ferrer, Josep... Su dedicación, paciencia y pasión por la enseñanza hicieron de mi formación una experiencia enriquecedora y llena de aprendizajes.

Felicidades a FP La Safor por estos 50 años de excelencia educativa. Que sigan formando grandes profesionales y mejores personas.

MERCEDES POZUELO MÁRQUEZ

Mare d'exalumnat i exmembre del
Consell Escolar
i de la Junta Rectora del centre

"Yo era una madre que iba a todas las reuniones que se hacían; si era de noche, pues de noche que iba con el coche desde Gandía. Al yo ser de pueblo y no saber nada, me gustó mucho que cogieran a mis hijos en el FP y me sorprendió que me propusieran ser miembro del Consell Escolar, por que yo no había ido a la escuela. Pero todos los profesores y profesoras del Consell me gustaban y eran muy cariñosos, hablaban muy claro y eran muy trabajadores. Tuvimos mucha suerte. Cuando quise despedirme, porque mis hijos habían acabado el FP, me propusieron seguir en la Junta Rectora. Todo el mundo se esforzaba mucho y si ellos creían que quedándome les podía ayudar, yo quería ayudar, así que seguí implicada muchos años más, y lo recuerdo con mucho orgullo y amor".



GUILLEM SENDRA PÉREZ

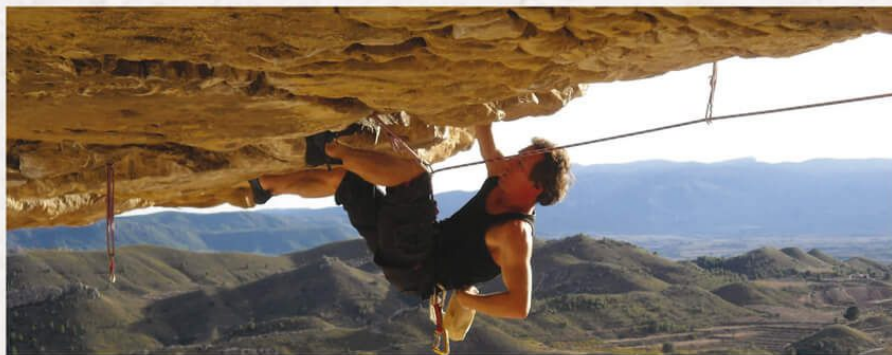
Professor CFGM Jardineria i Floristeria
1999-2011

En aquesta celebració de 50 anys de l'escola no podem oblidar-nos d'una persona que va passar per ací i ens ha deixat una gran petjada, Guillem Sendra, el meu germà.

Guillem va ser professor del Grau Mitjà de jardineria i també de PQPI des de 1999. Va ser un professor molt estimat per totes i tots, companys, companyes i alumnes. Totes les persones que han conegut a Guillem guarden molts bons records d'ell i el recorden amb una gran estima, perquè, com va dir un vegada el seu company Pasqual, Guillem era especial.



Guillem sentia passió per les muntanyes, que tantes vegades havia escalat, era un obsès de l'escalada i era amant de la natura, la qual cosa transmetia al seu alumnat i també a la seua família.



Era una persona molt senzilla i humil, semblava serio i callat, però després donava a conèixer el seu humor agut i característic.

Estava fort i en forma, per això en l'escola igual el veies baix plantant floretes, que penjat dalt del pi més alt tallant les branques.

Sé, amb certesa, que totes i tots els que l'hem conegut ens sentim afortunades i afortunats d'haver coincidit amb ell en les nostres vides, però al mateix temps sentim enyorança i tristesa perquè ens va deixar un gran buit quan, malauradament, un 6 de març de 2011 va marxar, inesperadament, per a sempre. Totes i tots ens emocionem quan el recordem, Isabel m'ha fet veure tantes vegades que el té al seu cor! I també Pilar, que l'anomena moltes vegades, sobretot quan ixen les roses grogues al nostre Roser, igual que la resta de companys i companyes que el recorden i somriuen quan parlen d'ell.

Però hui, en l'escola creix amb elegància un bonic fleix que vam plantar per al seu record, un fleix que ens va regalar Enric per a què poguérem recordar Guillem sempre que passàrem per allí.

Guillem sempre estarà amb nosaltres.



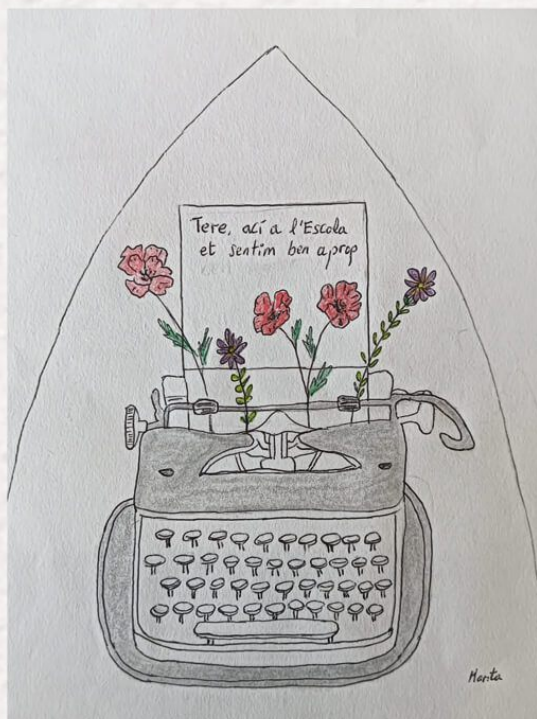
TERE REIG ESTRUCH

Alumna i Secretària de l'escola
1982-2017

Cada vegada que recorde els meus inicis a l'escola, la recorde a ella. De fet, se suposava que amb ella anava a passar prou de temps perquè anàvem a ser les dos secretàries de l'escola. Tere anava a ser la meua companya de despatx durant molts anys, fins que es jubilara. Però quasi no vam tindre temps. Se'n va anar molt abans del que estava previst però pense que el poc de temps que vam passar, el vam aprofitar fins a l'últim moment.

Des del primer dia ella em va acollir com a una més. Amb Tere, estar en secretaria era com estar a casa, sempre contenta, sempre amb un somriure. Durant aquest temps Tere em va ensenyar tot el que sé a dia de hui de secretaria i ho va fer amb tanta dolçor, paciència i estima que a dia de hui ho recorde tot perfectament. Però el millor va ser el que vam compartir a nivell personal...amb ella vaig compartir bons esmorzars al bar dels jubilats on, quan entràvem semblàvem ella, Ana i jo les més altes de tot el bar. Vam compartir també dies de matrícules, matins en el Tirant, Trobades...i fins i tot vam arribar a poder compartir la notícia del meu embaràs. Per a mi va ser un poc precipitat perquè encara no feia molt de temps que estava a l'escola, però ella es va alegrar tant que totes les pors que tenia, se'm van oblidar. I recorde que això em va fer estimar-la més. I de sobte, tot va passar. És un xiquet...va ser l'últim que vaig poder compartir amb ella. I als poc dies, es va apagar. Però jo la recordaré sempre...de fet, cada dia que entre en el despatx de secretaria.

Jeni Díaz



Tere, vingueres una xiqueta i, a la teua escola, et feres una dona.

Sempre et recordaré com a una companya implicada, generosa i fidel, i com una gran amiga d'esperit lliure.

Gràcies per compartir la teua vida amb nosaltres.

Joan Roselló

Ens va faltar temps per conèixer-nos més però, tot i això, en vaig tindre bastant per saber que eres una gran persona, treballadora, carismàtica i bona companya.

Maria José Sala

Tere. Donaves vida al món.
Et recordé generosa, valenta, decidida i vital.
Te'n vas anar massa prompte.
Em vas aportar tant! Gràcies.
Els motius de les nostres rialles compartides,
els continuaré guardant per a nosaltres.
(i disculpa per no saber dibuixar-te somrient,
que és com sempre et recorde)

Pilar Tarcons



Miquel Miralles

TERE REIG ESTRUCH

Recorde a Tere com una persona molt alegre i extravertida. Em va fer sentir com en ma casa quan vaig començar a treballar en l'escola. Era una persona molt intel·ligent, que dominava la seua faena al 100%, quan jo tenia algun dubte, només havia de preguntar-li i en un no-res m'ho aclaria.

També era ella molt divina, amb la seua melena rebel i la seua bona planta, sempre ben guapa i elegant.

Va ser un colp ben fort, quan un trist dia de novembre ens va deixar sense poder acomiadar-nos d'ella com haguérem volgut, eixe dia em va vindre a la meua ment un munt de bonics records: Era una persona molt oberta que li agradava la gent i el comboi, no es perdia ni una, i ben bé que va fer! La veritat és que em sent afortunada d'haver coincidit amb ella en esta vida, i haver pogut gaudir de la seua fantàstica companyia, sempre ho pense, cada vegada que passe pel costat del seu arbre, una majestuosa magnòlia que creix a l'entrada de l'escola i que vam plantar per al seu record. La magnòlia és símbol de noblesa i dignitat, perfecte per a ella.

Tere, sempre et recordarem!

Marcela Sendra



Desembre de 1999, despatx Secretaria Econòmica, Tere, Isabel i Pep passant dades a l'ordinador.

Imatges del segle XX, fa més de 25 anys...

Pep Gregori

Recorde que Tere deia molt esta frase...
"Entre tirar-se al tren o al maquinista...
sempre al maquinista!"

Ana Fuster



Estimada Tere, ¡cuánto te añoro!

Pasan los años y tu recuerdo sigue estando intacto, tu resolución frente a los problemas, tu energía vital, tu dedicación en lo profesional y personal.

Es fácil decir lo que has sido para mí, en el plano personal, AMIGA; en el laboral PUNTAL. Lo verdaderamente difícil es expresar lo que tú me trasmitías y después de algunos años, creo que me dirías NO TE RINDAS.

No te rindas, aún estás a tiempo
de alcanzar y comenzar de nuevo,
aceptar tus sombras, enterrar tus miedos,
liberar el lastre, retomar el vuelo.

No te rindas que la vida es eso,
continuar el viaje,
perseguir tus sueños,
destrabar el tiempo,
correr los escombros y destapar el cielo.
No te rindas, por favor no cedas,
aunque el frío queme,
aunque el miedo muerda,
aunque el sol se esconda y se calle el viento,
aun hay fuego en tu alma,
aun hay vida en tus sueños,
porque la vida es tuya y tuyo también el deseo,
porque lo has querido y porque te quiero.

Porque existe el vino y el amor, es cierto,
porque no hay heridas que no cure el tiempo,
abrir las puertas quitar los cerrojos,
abandonar las murallas que te protegieron.

Vivir la vida y aceptar el reto,
recuperar la risa, ensayar el canto,
bajar la guardia y extender las manos,
desplegar las alas e intentar de nuevo,
celebrar la vida y retomar los cielos,
No te rindas por favor no cedas,
aunque el frío queme,
aunque el miedo muerda,
aunque el sol se ponga y se calle el viento,
aun hay fuego en tu alma,
aun hay vida en tus sueños,
porque cada día es un comienzo,
porque esta es la hora y el mejor momento,
porque no estas sola,
porque yo te quiero.

Poema de Mario Benedetti

Isabel Díaz



AINA PLANES INSA

Alumna del CFGM Preimpressió en Arts Gràfiques
1999-2001
Instructora del CFGM Preimpressió Digital

Jo tenia clar el cicle que volia fer i vaig haver de vindre de València a posta per poder cursar-lo. Volia ensenyar-me a maquetar sobretot i aquest era el cicle que necessitava.

En aquest cicle molts ens vam introduir per primera volta en el món del disseny i alguns professors també primerencs anaven a la par començant en aquest sector.

Com Emili en Indesing, Pascual Photoshop i Autocad, Pilar i Àngels (no recorde era QuarkXpress , Corel, tractament d'imatges??)

Van ser dos anys molt enriquidors i divertits, vam congeniar molt bé amb els companys a pesar de tindre altres metes i tindre edats molt diferents.

El professorat sempre va estar molt involucrat i amb el nostre grup vam tindre molt bona relació. Al punt d'anar de concerts i sopars junts.

En el meu cas sempre he treballat en alguna cosa relacionada amb el disseny gràfic, per això que aquest cicle ha sigut clau en la meua vida.

Recorde donar Autocad en l'aula més freda de l'escola a la qual anomenàvem congelador. Havíem d'anar preparats amb guants i tot.



PERE VERCHER PASCUAL

Alumne del CFGM Preimpressió en Arts Gràfiques
1999-2001

La meua història va començar pel juny del 99, quan després d'un dia dur de faena, després de molts mesos intensos treballant en l'hosteleria, vaig decidir que volia estudiar alguna cosa, per intentar buscar una alternativa. Vaig anar a Beniarjó, a preguntar que podia estudiar, però em van dir que com que no havia acabat segon de BUP, havia de fer un examen en setembre, una prova d'accés, i així ho vaig fer, vaig buscar aquells llibres de segon, i em vaig posar a estudiar per les nits, a compte meu.

De les opcions que hi havia, vaig triar disseny gràfic, però jo no tenia ordinador, ni tan sol havia estat davant d'un, però fent un acte de bogeria, me'n vaig comprar un, i dic bogeria, per què recorde ficar-me davant d'ell, i apretar el botó, però després no sabia com es podia apagar, i vaig haver de desconnectar-lo de la llum, més verd que una ceba....

En setembre, vaig fer l'examen, i en octubre vàrem començar classe. La veritat és que no tenia clar del tot de què anava el curs, i que podria aportar-me a la meua vida, però van ser moltes sorpreses, i totes molt boniques.

Ací vaig conèixer gent de tota classe, cada alumne érem diferent de la resta, però vàrem acabar fent un gran grup, que fins i tot, vàrem anar de viatge de fi de curs, perquè si el centre no ens arriba a ajudar, ens anàvem pel nostre compte, coses de l'adolescència, jeje.

Després de dos anys estudiant, vaig tindre l'oportunitat de treballar com a dissenyador, però vaig vore que no podria estar tancat tota la meua vida davant l'ordinador, i vaig adaptar eixe aprenentatge a altres professions, on em va anar bé.



En l'àmbit personal, vaig guanyar molt, pe què vaig conèixer la meua dona, asseguda en algunes assignatures al meu costat, aguantar-me més d'una broma, i que hui en dia tenim una família.

Per a mi Escola FP La Safor formara part de la meua vida!

OLGA VERCHER SALES I MAR GÓMEZ RUÍZ

Alumnes CFGM Preimpressió Digital
2018-2020



Hola! Soc Olga, antiga alumna del centre del qual tinc records meravellosos, gràcies per ensenyar-me tot el que sé i per tractar-nos sempre amb tant d'estima i respecte.

Envie una abraçada forta a tots els meus professors i professores en especial a Pilar, Paula i Àngels.

PD: vos envie fotos amb els meus companys i companyes d'aquell any!



Hola! Soc Mar. Felicitar-vos pel 50 aniversari de l'escola.

Jo volia donar-vos les gràcies per ajudar-me a trobar la meua vocació, per tot l'aprenentatge que em va donar i per ensenyar-me tant personalment com professionalment. Espere celebrar-ho amb vosaltres!



MERCHE COBO FÉLIX

Alumna CFGM Jardineria
2018-2020

La meua experiència va ser molt enriquidora. Vaig decidir estudiar un grau mitjà de jardineria i floristeria perquè volia dedicar-me a alguna cosa que m'agradés i gaudira fent. Aleshores, aprofitant que em quedava en l'atur als 36 anys, em vaig posar en marxa. Al començar el curs em sentia molt verda perquè portava molts anys sense estudiar, però em sentia amb moltes ganes. Així que vam començar a fer un bon equip a la classe, que no canviaria per res del món. Recorde que encara que cadascú tenia una forma de pensar, quan s'hi havia de treballar, ho fèiem en equip. I la forma d'ensenyar del nostre mestre, fent unes classes molt amenes i explicant la matèria de tal forma que ho entenguéssim tot, feia que tinguéssim ganes d'anar a aprendre més cada dia.

Recorde un projecte que ens va manar el nostre mestre guiant-nos de com havíem d'anar organitzant i visualitzant per ensenyar-nos per projectes futurs, en el que havíem de fer una zona de varies àrees per a xiquets menuts en un tros de pati en una escola. Zona de joc, d'horta, de pícnic i de treball.

Em va agradar tant el treball en equip que van fer i com d'orgullosos que ens van sentir quan acabàrem tot, que ho tornaria a fer!!

Vull transmetre que en el centre d'FP La Safor trobareu un lloc per a estudiar en el qual vos sentireu com en casa, perquè és molt més familiar que en altres llocs i això fa que marque la seua diferència. I després de 50 anys ensenyant a tantíssima gent, és un plaer haver pogut enriquir-me amb vosaltres. Moltes gràcies a tots/es els que ho feu possible.



JUAN ESTEVAN CADRERA

Alumne d'FP Bàsica i
del CFGM Jardineria i Floristeria
2020-2024



JUAN CARLOS PÉREZ ESTRUCH

Alumne CFGS Educació Infantil
2020-2022

Sóc Juan Carlos Pérez, i vaig cursar el CFGS d'Educació Infantil a la promoció 2020/2022. La meua història a aquest centre es resumeix en què em va canviar la vida per complet. Després d'abandonar els estudis i pegar bacs en diferents treballs, vaig decidir que per fi era hora de formar-me en el que realment volia fer i, casualitats de la vida, vaig acabar ací. No sols van ser els meus dos millors anys acadèmics, sinó que vaig conèixer a una de les personetes més importants a la meua vida i professores com Ana, Jeni i Marita em van ajudar a recuperar part de la confiança en mi mateixa. Fins i tot em van convèncer per a què anara a la universitat, una opció que jo havia descartat. I tres anys després, ací estic... a punt d'acabar totes les assignatures i tan sols faltant-me les pràctiques i el TFG. La meua història sols és una més de tantes d'aquests 50 anys, però és una de la que estar orgullós.



AMPARO MASCARELL BATALLER

Alumna CFGS Educació Infantil 2010-2012
Pràctiques màster professorat 2024-2025

La meua experiència en l'Escola FP La Safor ha sigut la millor de tota la meua vida educativa. Gràcies a tota l'Escola FP la Safor i al meu pas per ella que va crear en mi les ganes d'aprendre, de seguir estudiant i de voler tot allò que faig.

Per a mi va ser molt important tant a nivell personal com per anar formant-me professionalment. La millor etapa de la meua vida. Sols puc donar-los les gràcies a tots/es. MIL GRÀCIES.



L'Escola d'FP La Safor de Beniarjó celebra el seu 50 aniversari amb una programació especial

L'Escola d'FP La Safor de Beniarjó, un referent en la formació professional de la comarca, celebra enguany el seu 50 aniversari. Cinquanta anys formant persones i projectant-se cap al futur amb renovació i il·lusió.

Per a commemorar aquesta efemèride, el centre ha preparat una àmplia programació d'activitats que involucrarà tot l'alumnat, professorat, exalumnes i la comunitat educativa en general.

Un viatge al passat per construir el futur

La celebració va arrencar el passat mes d'octubre amb un emotiu acte en el qual Isabel Díaz i Ferran Martínez, fundadors i exdirectors de l'escola, compartiren amb l'alumnat els inicis de l'escola l'any 1974. A través de relats i anècdotes, els fundadors transmetien als estudiants els valors i la passió que han caracteritzat la cooperativa durant aquest mig segle.

Com a resultat d'aquesta trobada, l'alumnat va elaborar collages cooperatius que reflecteixen la seva percepció sobre la història i el llegat de l'escola. Aquestes creacions, juntament amb fotografies i testimonis de diferents generacions de la comunitat educativa, seran recopilades en un llibre commemoratiu i exposades al llarg del curs. Per a cloure les celebracions, l'escola organitzarà un vi d'honor de retrobament al qual estan convidats tots els membres de la comunitat educativa. Serà una oportunitat única per compartir records, reforçar vincles i celebrar junts els èxits aconseguits al llarg d'aquests 50 anys.

Valors i innovació en una cooperativa

L'Escola d'FP La Safor ha estat sempre un referent en la promoció de valors com la renovació pedagògica, la participació, la cohesió social i el respecte al medi ambient. Al llarg d'aquests anys, s'ha adaptat als canvis de la societat i ha incorporat les noves tecnologies a la seua oferta formativa, i ha mantingut sempre com a eix central la formació integral de les persones. Actualment, el centre educatiu té vora 200 alumnes i 17 professors.

A Beniarjó, s'estudia l'FP Bàsica en Agrojardineria i Floristeria, els cicles de grau mitjà de Jardineria, Gestió Administrativa i Preimpressió. I el grau superior d'Educació Infantil.

Un repàs a 50 anys d'ensenyament i compromís social

Als inicis dels anys 70, un grup de persones relacionades amb el món del cooperativisme valencià preocupat per la situació del camp van fer gestions per posar en marxa una escola agrícola en la comarca de l'Horta de València. Josep Maria Soriano, Paco Pons i Vicent Diego van fer realitat una Escola Agrícola Comarcal en Catarroja per a joves dels pobles, amb la finalitat de donar-li una formació agrària.

El curs 1973 -1974 inicia el seu camí esta escola en Catarroja, en la masia "Vila Carme" propietat de Vicent Diego. Els professors/monitors van ser Joan Ramon Peris, Ferran Martínez i Vicent Pitarc.

Al mateix curs, des de la Safor, ens posem contacte amb representants de les cooperatives agrícoles de la comarca de la Safor, amb les cooperatives de Bellreguard, de Gandia, del Real de Gandia i Vilallonga. Aquestes gestions donaren fruit amb la creació d'un altra cooperativa d'ensenyament: L'Escola Agrícola Comarcal La Safor, en el poble de Beniarjó en un edifici abandonat propietat de la Fundació Borràs Estela.

Durant aquests anys establirem converses amb la «Federación de Colegios Familiares Rurales» amb seu a Valladolid. Entre altres afinitats estava el compromís pel món rural, donar una formació integral i arrelada al medi i un sistema d'alternança (una setmana a l'Escola i un altra a les seues cases, la qual cosa implicava que l'alumnat estiguera en regiment d'internat segons un model francès que permetia a l'alumnat fer pràctiques la setmana que estava a casa). Per aquests motius ens federàrem.

Des del primer curs 74/75 l'Escola va desenvolupar dues vessants: un centre escolar on s'impartia l'FP i, al mateix temps, un centre cultural mitjançant l'acció comarcal amb l'organització de xarrades sobre temes d'actualitat: com els inicis de la Unió de Llauradors i Ramades del PV, els cursos de Carles Salvador de valencià i participant i col·laborant amb el Col·lectiu de Mestres de la Safor.

L'Escola Agrícola Comarcal la Safor, juntament amb altres cooperatives d'ensenyament, ens vam avançar i molt a la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià del conseller Ciscar a l'any 1981, és a dir, des de l'inici totes les classes es donaven en valencià.

El primer curs 1974-1975, a l'Escola Agrícola Comarcal La Safor hi van haver 30 alumnes, sols xics i de la branca agrària de Formació Professional de 1r Grau (segon la llei de educació vigent en aquella època). Els professors/monitors van ser Ferran Martínez, Albert Taberner i Josep Rausell.

Al curs 75/76 es va implantar la branca d'Administrativa i la incorporació de les xiques. Al curs 76/77 la branca de Delineació, al curs 81/82 la branca d'Art Gràfiques. A mitjans dels anys vuitanta va desaparèixer l'internat.

Fins a l'any 1999 i amb la nova llei de la Formació Professional, l'Escola es va adaptar als programes de garantia social PGS, i els Cicles Formatius. El primer fou el Cicle Formatiu de Grau Superior d'Educació Infantil seguit dels cicle de Grau mitjà de Gestió Administrativa, Preimpressió en Arts Gràfiques, Jardineria i Formacio Professional Bàsica.

I la vessant d'acció social i comarcal adapta la forma jurídica d'organització no governamental, ONG Centre de Desenvolupament Rural la Safor, CDR La Safor, igual que la «Federación de Colegios Familiares Rurales» passa a ser COCEDER - Confederación de Centros de Desarrollo Rural.

La vessant social de l'escola: el CDR la Safor

A l'any 2002 dins de l'escola FP la Safor de Beniarjó es va crear el Centre de Desenvolupament Rural la Safor - CDR la Safor per a continuar amb aquesta tasca agrícola, mediambiental i de treball amb l'entorn. Actualment, el CDR la Safor és una ONG d'àmbit social amb més de 25 persones treballadores que realitza activitats en tots els municipis de la comarca.



CELEBRACIÓ 50 ANIVERSARI
COLLAGES REALITZATS PER L'ALUMNIAT



VICENT BORJA BURGUERA

Corria l'any 1998 i el meu fill va decidir estudiar al centre d'FP la Safor. Clar, jo tenia interès i il·lusió en saber com funcionava el centre, aleshores em vaig apuntar a les eleccions del Consell Escolar i vaig ser escollit vocal del sector famílies.

Al cap de dos anys, el meu fill va acabar els estudis, però jo continuava assistint al Consell Escolar per col·laborar. Poc temps després em van oferir formar part de la Junta Rectora de la cooperativa com a vocal, em van dir "ja que vens, queda't". A l'any d'estar en la Junta Rectora, el vicepresident va deixar el càrrec i em van proposar per a aquesta funció. Un poc després la presidenta Alicia Izquierdo, per motius personals, va renunciar al càrrec i "taxan" em van pujar al "regne dels cels", President de la cooperativa.

Com a anècdotes del càrrec puc contar-vos que va haver-hi una època en què la Conselleria d'Educació pagava tard i malament i va perillar la continuïtat del centre. Es va solucionar posant diners el professorat del centre per poder continuar en la marxa de l'Escola. Posteriorment, quan es va regularitzar, es van tornar els diners.

Un altre moment important va ser la Covid. El centre es va actualitzar per poder-ho dur tot endavant i ho vam passar en matricula d'honor. Internet, classes online, mascaretes, fred, humidificadors... Ens vam adaptar i vam aprendre sobre la marxa per continuar endavant.

En el transcurs del "mandat" hem hagut de demanar préstecs per al manteniment de l'edifici, per adaptar i modificar aules a les noves lleis d'FP, per a fer-lo accessible i poder ampliar i tindre FP Bàsica... Fins arribar a l'Escola que som ara.

En este transcurs, he conegut als últims cinc directors i directores del centre, conseqüentment un muntó de membres del Consell Escolar, i unes quantes Juntes Rectores, professorat i personal d'administració i serveis. Tots junts hem aconseguit que el centre estiga reconegut en l'FP de la nostra comarca a pesar d'estar entre centres de grans localitats com Gandia i Oliva... I seguim endavant.

Celebrant el 50 aniversari vull donar les gràcies a tot el professorat i les persones que han participat formant part d'una manera o l'altra en la cooperativa, inclosos aquells que ens han deixat pel camí.

Animar-vos que continueu ajudant i formant part de l'Escola, donant suport per a millorar el centre i el funcionament ... I no l'ampliïm per què no podem fer un pis dalt, ara que tenim directiva nova i moltes ganes de continuar treballant.

Una abraçada. El vostre president.



DIDAC DELCAN ALBORS

Article publicat per l'UCEV
Territori educatiu

«Educar des de la terra»: 50 anys de l'Escola de Formació Professional «La Safor»

Aquesta setmana commemorem el cinquanta aniversari de l'Escola de Formació Professional «La Safor». Aquest centre, localitzat a Beniarjó, és hereu del projecte pioner de les «Escoles de Formació Agrícola Comarcals». Nascudes a principis de la dècada dels anys setanta del segle passat, aquestes «autèntiques escoles de democràcia» representaren una iniciativa educativa que buscava dignificar el món agropecuari valencià a través de la renovació pedagògica, l'ensenyament en valencià i sota la fórmula cooperativa. Parlem amb l'equip directiu actual i amb membres de les primeres generacions de mestres al voltant de l'esperit crític i l'aspecte humà que, encara avui, es respira a l'escola.

Les «Escoles de Formació Agrícola Comarcals», nascudes a principis de la dècada dels anys setanta del segle passat, representaren una iniciativa educativa pionera que buscava dignificar el món agropecuari valencià a través de l'educació cooperativa. El fecund camí del cooperativisme valencià, sorgit com a reacció a l'ensenyament tradicional imposat pel franquisme, va donar lloc a diverses iniciatives com és el cas d'escoles com «Tramuntana» o «La Nostra Escola Comarcal», però també va fomentar projectes destinats a posar en valor el món agrícola i rural, un sector clau que estava sofrint les conseqüències de la progressiva industrialització que s'estava produint arreu del País Valencià.

Aquestes escoles, localitzades a Catarroja, Beniarjó, Xulilla i Albocàsser, oferien una formació pedagògica, seguint l'esperit del pedagog brasiler Paulo Freire, on es pretenia trencar amb una educació passiva, jerarquitzada i ignorant per tal de construir una educació humanística on l'alumnat fora conscient de la seua realitat social potenciant, així, el seu compromís amb el territori del qual formava part.

Amb la voluntat de dignificar el treball al camp, sobretot entre les generacions més joves, i inspirat en la iniciativa de les «Maisons familiales d'apprentissage rural» franceses, aquest model d'escola no pretenia respondre només a les necessitats immediates del món agrícola sinó que es va configu-

rar com un espai clau de formació política i social impulsant, entre d'altres, el sorgiment d'organitzacions sindicals com la «Unió de Llaauradors i Ramaders» o la formació de les primeres candidatures democràtiques a les eleccions municipals que tingueren lloc l'any 1979.

Aquestes escoles varen tenir un desenvolupament i un recorregut històric ben diferenciat. Una de les que s'ha mantingut al llarg del temps, i que aquest curs commemora i celebra el seu mig segle de vida, és l'Escola FP «La Safor». De la mà d'Ana Fuster, Óscar Peñalver i Charo Rodríguez, en representació de l'actual equip directiu del centre, i de Ferran Martínez, Isabel Díaz i Albert Taberner, com a antics mestres, aquesta setmana recordem els seus inicis i comprovem de primera mà com l'esperit inicial amb el qual va nàixer aquesta institució continua molt viu, havent diversificat la seua oferta oferint formació en titulacions de diversos àmbits, tals com Administració, Preimpresió, Jardineria i Educació Infantil. Un projecte que, amb el seu mig segle de vida apostant pel cooperativisme educatiu al bell mig de la comarca de La Safor, ens recorda que el treball col·lectiu i compromés amb el territori que l'envolta resulta, avui, més necessari que mai.

Les «Escoles de Formació Agrícola Comarcals» al servei del món agrari valencià.

...per llegir l'article complet escaneja el codi QR



<https://territorieducatiu.ucev.coop/escola-la-safor>



CHARO RODRÍGUEZ NAVARRO

Exalumna, exsecretària, professora
del CFGM Gestió Administrativa i
cap d'estudis del centre

LA MEUA EXPERIÈNCIA A L'ESCOLA

Era setembre de 1984, amb 13 anys i acabada de sortir d'un col·legi de monges, em vaig matricular en el 1r curs del Grau d'FP de la branca d'Administrativa Comercial.

Vaig triar aquests estudis perquè, des de ben menuda, sabia que volia ser administrativa i treballar en una gran oficina. M'imaginava que sabia escriure a màquina, com veia en les pel·lícules de la tele als grans executius. Fins i tot, em vaig passar aquell estiu practicant amb una màquina d'escriure que m'havia donat una cosina, amb la il·lusió de saber-la utilitzar algun dia.

Coneixia l'escola perquè abans de ser escola de Formació Professional era un edifici que no s'utilitzava només que per a ser "guarderia" i les meues amigues i jo anàvem a jugar allí.

Va ser un gran canvi per a mi perquè ja no havia de portar uniforme i podia posar-me roba "de particular". Un centre nou, amb alumnat d'altres poblacions que estudiaven amb nosaltres o en altres especialitats com Jardineria o Arts Gràfiques, xics i xiques a la mateixa classe. Tot allò era nou per a mi.

El centre està ubicat al meu poble, i anar a peu de casa al centre és fantàstic. Per aquell temps, les portes del centre sempre estaven obertes, i l'alumnat podia eixir i entrar quan volia. El cas era que NO volíem eixir perquè ens trobàvem com a casa. Quan per algun motiu ens donaven una hora lliure, sempre ens quedàvem al centre perquè ens agradava estar allí i aprofitàvem per a xerrar amb els companys/es de classe.

Encara no hi havia les rampes de l'entrada i a l'hora del pati ens quedàvem sempre esmorçant en les escales.

L'horari era partit, de matí i de vesprada, i com teníem 15 assignatures, estàvem moltes hores en el centre: teníem 8 assignatures de la branca i 7 de formació bàsica, com ciències, llengua castellana i valenciana, formació humanística i fins i tot, educació física. Els mestres de cada assignatura eren:

- Joan Roselló en Ciències de la Natura i Educació Física. Encara recorde com ens donava ànims en les classes dient "ale muxaxos". Feiem les classes d'educació física en el frontó i en el camp



de futbol antic del poble, situat on ara és el CEIP Sant Marc, i fins i tot, un dia jugàrem un partit de futbol xics contra xiques, fent trampes per a què no guanyaren els xics.

- Josep Tarrasó en llengua valenciana i francès. Ell elaborava els llibres de valencià del seu puny i lletra, amb eixa catigrafia perfecta que denotava una paciència infinita amb nosaltres. Encara recorde els fragments de la novel·la "Mor una vida, es trenca un amor" que llegíem en classe i les ploreres que agafàvem. O "Mecanoscrit del segon origen", una novel·la fantàstica futurista que més tard em vaig comprar.

Tots aquests sentiments i vivències varen marcar el nostre aprenentatge a l'hora que ens formàvem i sensibilitzàvem front a les dificultats d'altres persones.

- En Matemàtiques i Estadística tenia a Emili Gironés, un professor excel·lent que em feia gaudir d'aquestes assignatures. Encara hui en dia em diu "terrible", i no pel meu comportament, sinó perquè sempre que demanava algú per eixir a la pissarra jo eixia voluntària i en acabar em deia "eres terrible" agraïnt la meua participació.

- També he tingut de professora a Marita, que ens feia classes de relaxació i ens explicava coses sobre el "cuerpo astral".

- I altres professors com Enric Escrivà, antic cap d'estudis i Isabel Díaz, exdirectora de l'escola, els quals no varen ser directament professors meus però els tinc en gran estima per haver treballat amb ells colze a colze en el període que vaig estar en secretaria, substituint a la nostra benllobuda Tere Reig durant 5 anys.

- Per últim, en les assignatures específiques de la branca administrativa, tenia a Miquel Miralles, el meu predecessor com a professora del cicle. Un professor excepcional i proper, li agradava molt la broma però quan es posava seriós, tots i totes ens posàvem firmes. Tinc la satisfacció de ser la seua rellevista hui en dia i donar algunes de les assignatures que ell donava en aquell temps.

Totes aquestes experiències com a estudiant les recorde hui amb molta estima. I haver tornat al cap del temps a treballar amb tots ells i elles, em fa sentir molta satisfacció i tindre un sentiment de pertinença a l'escola. Per tot això, em sent privilegiada de treballar ací i haver compartit experiències en l'escola al llarg de la meua vida, i el que queda.

JENIFER DÍAZ SANFÉLIX

Exalumna, professora del CFGS Educació Infantil
i secretària del centre

Què ha significat l'escola FP La Safor per a mi? Doncs, per a mi, aquesta escola ha estat una part importantíssima de la meua vida i per tant ha tingut i té un significat molt especial. En primer lloc, com a exalumna, ja que en els anys 2002-2004 vaig cursar el CFGS d'Educació Infantil. Realitzar aquest cicle em va donar la vida...d'una banda perquè em va permetre iniciar-me en aquesta professió: l'educació infantil i donar-me l'oportunitat de continuar formant-me a la universitat. A més, vaig conèixer durant el cicle a cinc persones que en aquell moment em van donar la fortalesa per continuar estudiant a la universitat, ja que jo no tenia molt clar si anava a continuar estudiant o no. D'aquells anys recorde moltíssim el professorat del cicle: Joan, Enric i Marita els quals van fer que aquells dos anys, aquest centre fora per a mi, com una segona llar. L'ambient de l'aula era totalment diferent a totes les aules en les que havia estat. Recorde moltes de les activitats com la de carnestoltes, el Borràs Estela o les visites a diferents escoles infantil de la zona. Va ser una experiència inoblidable.

Però ací no va acabar la meua sort.... anys després, cap al 2015, gràcies a algunes de les persones que en eixos moments treballaven a l'escola em va informar de que un dels mestres, Joan Roselló, es jubilava i buscava substitut/a. Aquesta persona substituïda havia de tindre la titulació corresponent de magisteri i a més, el B2 d'anglès. I eixa va ser la meua oportunitat. No m'ho podia creure. Tornava a l'escola que tant m'havia agradat però aquesta vegada com a docent. Era com un somni que s'estava fent realitat! No podré acabar de donar mai les gràcies tant a les persones que es van preocupar per avisar-me d'aquesta possibilitat (Òscar, Charo, Patri....estaré sempre molt agraïda) com a Joan Roselló, el qual va confiar amb mi per continuar amb la seua tasca docent.

I fins al dia de hui, ací estic, formant part d'aquella meravellosa escola com a professora del CFGS d'Educació Infantil (el qual em dona la possibilitat de continuar en contacte amb els més menuts i alhora formar futures educadores compromeses amb aquesta fascinant professió) i rodejat del millor equip de treball al qual considere molt més que això, al que considere com a part de la meua família.

Moltes gràcies per tot, escola FP La Safor i per molts anys més!! Felici aniversari.



LETICIA SOLER FAUS

Alumna CFGM Gestió Administrativa 2007-2008
Secretària del centre

L'escola sempre ha sigut un lloc molt especial en ma casa, quasi tots els membres de la meua família hem sigut alumnat del centre.

Ma mare sempre m'ha contat el bon record que té de quan va estudiar ací, en els anys 78-79, era molt curiós, es quedaven una setmana en l'escola a dormir i l'altra a casa, ella ho recorda amb molta estima.

Molts anys després vaig vindre a estudiar el cicle de grau mitjà de Gestió Administrativa, en el curs 2007/2008, també tinc un record molt bonic d'aquell any. Estudiava en un bon amic, i junt a ell vam fer amistats amb altres companys i companyes que vam mantindre en el temps i ara, encara que cadascun continua la seua vida, de tant en tant, quan ens veiem, recordem els moments i vivències compartides durant aquells cursos.

El meu germà i la meua germana també han estudiat a l'escola. El meu germà PQPI i després el cicle de Preimpresió Digital i la meua germana el cicle de Gestió Administrativa.

Han passat 10 anys i jo he tornat a l'Escola, però esta vegada com a treballadora, el meu lloc de treball és en secretaria i em sent molt afortunada de formar part d'aquesta família.

Sempre ha sigut una Escola propera i acollidora, som un centre menut i la relació que hi ha amb l'alumnat i les famílies és molt pròxima, aquesta es l'essència de l'escola.



SOM COOPERATIVA

El conseller d'Economia, Sectors Productius, Comerç i Treball, Rafael Climent, va visitar el 13 de març de 2023 la cooperativa Escola d'FP La Safor. El conseller, acompanyat per la directora general d'Emprenedoria i Cooperativisme, Teresa García, el president de Concoval, Emili Villaescusa i els vicepresidents Cirilo Arnandis i Emilio Sampedro; i la directora, Nardi Alba també de Concoval.

Segons el president de Concoval, "es tracta d'una cooperativa molt singular amb un important arrelament en la localitat de Beniarjó i en tota la comarca de la Safor al llarg de la seua trajectòria".



FEVECTA rinde homenaje a 36 cooperativas fundadoras Noviembre, 2017

Al coincidir con el 30 aniversario de la entidad, FEVECTA ha rendido homenaje a 36 cooperativas de las tres provincias que estuvieron en el momento de la constitución de la entidad. "Queremos hacer un especial reconocimiento a las cooperativas que constituyeron FEVECTA y a aquellas que hoy, 30 años después, continúan federadas, como muestra inequívoca de su compromiso con la tarea colectiva de mejorar el cooperativismo y la sociedad que compartimos", ha destacado Emilio Sampedro.



"Todas ellas, con mucha historia a sus espaldas, son un ejemplo de trabajo colectivo, de compromiso con los valores del cooperativismo, son ejemplos de democracia económica, de solidaridad, de trabajo bien hecho, y no exagero si digo de servicio a la sociedad", ha reconocido el presidente de FEVECTA.

NITS DE LES COOPERATIVES D'ENSENYAMENT

Amb el propòsit de construir nous espais per a l'intercanvi d'experiències i bones pràctiques amb què continuar enriquant els nostres projectes educatius i, al mateix temps, donar a conèixer al conjunt de la comunitat escolar i a la societat en general el model d'ensenyament de les escoles cooperatives a la nostra comunitat, sorgeix en 2006 La Nit de les Cooperatives valencianes d'Ensenyament.

La Nit, que es celebra cada dos anys, també és un espai per a l'anàlisi i la autocrítica, de manera que s'ajude als nostres equips docents a incorporar de manera estable i sistemàtica un sistema de millora contínua capaç de respondre a les necessitats actuals de la nostra societat des dels valors del cooperativisme.



TAULA DE L'FP



L'escola d'FP La Safor som membre de FEVECTA i participem activament en la Taula de l'FP de l'Unió de Cooperatives d'Ensenyament Valencianes. La taula organitza formació, jornades, reunions i esdeveniments per a donar visibilitat i la importància que té l'FP en la societat a més a més d'orientar a les cooperatives d'FP en els canvis i tendències.

Les cooperatives d'ensenyament hem estat, des dels nostres inicis, compartint sabers i treballant plegades, principalment en tots els aspectes relacionats amb la direcció, gestió i organització de centres, però també quant a la comunicació i relació amb l'administració educativa.

FERRAN MARTÍNEZ, JOSEP SORIANO I ALBERT TÀVERNER

El passat mes de febrer ens vam reunir Ana Fuster, directora de l'escola d'FP La Safor; Oscar Peñalver, president del CDR La Safor; Ferran Martínez, primer director de l'escola; Josep Soriano i Albert Taverner, promotors de la creació de la nostra escola fa 50 anys.

La trobada va ser molt emotiva i entranyable. Vam compartir una estona plena de records i anècdotes que ens van fer reviure els inicis del centre i la llusió amb la qual va ser creat. Va ser un veritable viatge en el temps, un recordatori de tot el que hem aconseguit junts i de la importància de la formació professional en la nostra comarca.

Emocionava veure la passió amb la qual parlaven del centre i de la seua gent. Persones que han donat el millor per a fer del nostre centre un referent en la formació professional.

Aquesta entrevista ha seguit una experiència molt enriquidora que ens ha permès conèixer de primera mà la història del nostre centre i la dedicació de les persones que el van fer possible. Una història que ens inspira a continuar treballant amb la mateixa llusió i esforç per oferir la millor formació al nostre alumnat.

Molt agraïdes a Ferran, Josep i Albert per compartir amb nosaltres els seus records i experiències. La seua passió i compromís són un exemple per a nosaltres.



ALUMNAT 1R CFGM PREIMPRESSIÓ DIGITAL

Promoció 2024-2026

Amb motiu del 50è aniversari de l'escola, l'alumnat de primer de Preimpressió ha estat reflexionant sobre el seu futur i també sobre el futur del centre. A través d'entrevistes i d'activitats creatives, han compartit idees, il·lusions i inquietuds que ens han resultat molt interessants. Les seues aportacions ens han fet vore com imaginem el seu camí professional i com els agradaria que fora l'escola en els pròxims anys. Una mirada jove i plena d'esperança que ens inspira a continuar millorant.

On et veus d'ací a 10 anys? Quina faena faràs, on viuràs, amb qui treballaràs?

Treballant com a freelance o participant en esdeveniments d'art. Pot ser que visca amb amics en un pis compartit, a Madrid, i tinga cotxe propi. – Estela

Jo d'ací 10 anys em veig obrint el meu propi negoci en EUA. – Hristian

Em veig treballant en una feina que m'agrada. En un futur m'agradaria ser dissenyadora d'interiors. Crec que viuré en un altre país, ja que en aquesta feina es treballa molt viatjant. – Àfrica

Em veig treballant en una empresa de disseny gràfic, de gestió de xarxes socials o d'animació. Viuria en un xicotet pis o en la casa dels meus pares pagant lloguer. – Jordi

Quin és el llegat de l'FP La Safor que t'agradaria continuar? (valors, projectes, espais...)

Pense que en general l'ambient en el qual es troba l'escola és perfecte ja que és una forma d'estar en contacte amb la natura. – Sofia

Que mai canvie l'ambient de familiaritat en l'escola. – Hristian

Me gustaría sobretodo mantener los valores que transmite esta escuela, la familiaridad, la creatividad, y de cierta manera la libertad que otorga en algún aspecto. También que se conserven los proyectos que es una de las partes que lo hace divertido y sus excursiones. – Luna

El que més m'agradaria seria continuar amb l'espai, ja que es agradable estar rodejat de natura. – Àfrica

Els espais tan agradables i amb companyerisme. Poder aplicar-los al meu lloc de treball – Jordi

Quin tipus d'empresa o projecte t'agradaria liderar o formar-ne part?

M'agradaria ser la creadora d'una marca de roba molt famosa a nivell mundial. – Sofia

M'agradaria participar en un web còmic o inclús en una sèrie d'animació en el departament de disseny. – Estela

Una empresa de rotulació d'automòbils. – Hristian

En alguna que tenga o haga cosas creativas, que no sea muy monótono. – Julieta



D'alguna pel·lícula d'animació o curts animats. O portant les xarxes d'empreses destacades. – Jordi

Quines habilitats creus que hauràs de desenvolupar més per assolir els teus objectius?

Ser menys vergonyosa i més emprenedora. – Sofia

Més valentia i fluïdesa a l'hora de socialitzar, perquè en el sector de l'art cal tenir contactes. – Estela

La paciencia y la creatividad. – Julieta

Tener una buena organización (repartirme bien las tareas, las horas de estudio, llegar a la hora...), voluntad, paciencia – Luna

Millorar la determinació i la pràctica constant. – Jordi

Ser positiva i tindre disciplina. – Ainhoa

Quins valors t'agradaria que tinguera el teu entorn de treball ideal?

Serietat quan siga necessària i diversió i humor en la resta de moments, açò en cas de treballar amb més persones, si fora des de casa amb comoditat i tranquil·litat és suficient. – Estela

Ambient molt amigable i familiar. – Hristian

Compañerismo y respeto. – Julieta

ALUMNAT 1R CFGM PREIMPRESSIÓ DIGITAL

Me gustaría que se valore el respeto, la comodidad, la comunicación, la empatía. – Luna

Que tinga un bon ambient de treball en equip. – Àfrica

Treball en equip, capacitat per a resoldre conflictes, bona capacitat de comunicació. – Ainhoa

Com t'imagines l'escola del futur? (tecnologies, espais, maneres d'aprendre...)

Tot serà tecnològic i fins i tot crec que canviaran els cicles a altres. – Sofia

Amb noves rampes i ordinadors, i amb un pati més complet o reformat, amb una canxa o seients. – Estela

Amb ordinadors, pantalles bones i tablettes gràfiques. – Hristian

Con un par más de aulas, o con cosas más interactivas. – Julieta

Me imagino que va estar más desarrollado en cuanto a avances tecnológicos. Va a seguir siendo un espacio con mucho verde, y yo creo que van a aportar en la mejora de algunos espacios y aulas. – Luna

Me la imagine amb moltes coses tecnològiques, com pantalles tàctils o altres coses amb IA – Àfrica

Seguirà tenint la naturalesa i la decoració actual però treballaran tot tecnològicament. – Ainara

Com creus que canviarà la teua professió en els pròxims 20 anys?

Crec que amb la intel·ligència artificial ja no farà falta més que la nostra creativitat. – Sofia

Molts processos estaran automatitzats i s'haurà de saber molt sobre IA. – Estela

Yo creo que va a ser reemplazada con inteligencia artificial. – Luna

Crec que el que més canviarà serà l'estil de disseny, ja que hi haurà gusts i modes diferents. – Àfrica

Una gran part la farem amb IA. – Jordi

Jo crec que tindran els llibres en les tauletes. – Ainhoa

Com creus que serà l'ensenyament d'ací a 20 anys?

Serà tot digitalment i possiblement a casa. – Sofia

M'agradaria que s'apropara més al model d'ensenyament dels països del nord com Finlàndia. Exemples d'això seria menys hores i classes més dinàmiques. – Estela

Yo creo que el metodo de enseñanza se mantendrá, pero se sumara nuevas cosas que se descubran o avancen en diferentes áreas y quitarán usanzas viejas. – Luna

Tot més tecnològic. – Ainara

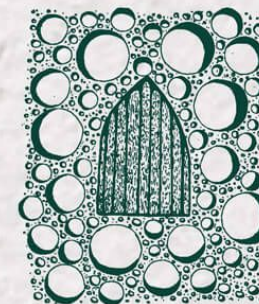
Quins valors t'agradaria que sempre formaren part de la Sabor?

Els mateixos d'ara. – Hristian

El compañerismo, la forma de enseñanza y la alegría. – Luna

La sensación de familiaridad. – Julieta

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



El bon ambient que hi ha i l'ensenyament. – Àfrica

L'entorn i la familiaritat que tenim al centre – Ainara

Quin consell li donaries a l'alumnat que vindrà dins de 50 anys?

Que realment estudien allò que els agrada – Sofia

Recomane molt que s'acostumen a apuntar-se tot i estudiar fent-se preguntes. Portar les coses al dia pareix obvi però no se sol fer, és més fàcil posant-se un dia específic per a treballar. – Estela

Que lo disfruten porque es un periodo muy lindo y a su vez previa al mundo laboral o universidad, que la pasen bien pero siempre manteniendo responsabilidad. – Luna

Que estudien e intenten disfrutar, aunque a veces se pueda poner difícil – Julieta

Que disfruten que aprenden noves coses i que els vaja molt bé. – Ainara

Que vinga sense ninguna por o vergonya i que ho donen tot per els seus estudis. – Ainhoa

ALUMNAT 1R CFGS D'EDUCACIÓ INFANTIL

Promoció 2024-2026

ENTREVISTA AL FUTUR

“Pense que en un futur, l'educació serà molt diferent a l'actual. Crec que serà més lliure, més creativa i que s'adaptarà millor a cada xiquet/a. En comptes de que tots i totes hagen d'aprendre el mateix al mateix temps, cadascú podrà seguir el seu propi ritme, segons el que necessite.” – Azahara Angel Sánchez

“Algunes de les habilitat que crec que hauré de reforçar seran la constància i l'esforç diari. Els valors més importants en un entorn de treball serien el respecte, l'empatia, la paciència i sobretot molt d'amor”. – Maria Moratal Piera

“Crec que la tecnologia pot ser una ferramenta molt eficaç si s'utilitza correctament però no hem d'oblidar mai la importància dels llibre, de la lectura, de l'escriptura, ...” – Carla Tur Benavent

“D'ací 25 anys, imagine unes classes més inclusives, on cada estudiant tinga un pla personalitzat on es valore molt més el benestar emocional de cadascú”. – Paula Salort Rocher

“El paper de l'educador/a continuarà sent essencial en l'educació infantil ara i d'ací 50 anys”. – Carla Escolano Escolano

“El futur presenta molts reptes però també moltes oportunitats i estar preparats i preparades per aprofitar-les serà l'objectiu principal de l'educació així com ajudar a l'alumnat a construir el seu camí”. – Nicolás Torres Torres

“En un futur el paper de l'educador/a continuarà sent imprescindible. Hauré d'adaptar-nos, aprendre coses noves, i continuar posant el cor en tot allò que fem. Perquè educar no sols és transmetre coneixements, sinó també acompanyar, escoltar, comprendre i estimar. I això cap màquina ho podrà fer mai com una persona amb vocació”. – Andrea Moratar Rocher

“Pense que, encara que passen 50 anys, assistir presencialment a classe serà clau per a un bon aprenentatge”. – Irene Castaño Sotoca

“Les habilitats que hauré d'aprendre un educador/a del futur són moltes però pense que el respecte, la responsabilitat i tindre una actitud positiva serà clau per transmetre coneixements a l'alumnat”. – Laya Escrivà Muñoz



“D'ací 25 anys, l'alumnat hauran de tindre des de ben menuts, coneixements i habilitats digitals per poder dur a terme el procés d'aprenentatge”. – Román Bañuls Climent

“La tecnologia podrà ajudar-me a fer activitats més divertides i dinàmiques, a explicar millor determinats conceptes, a dissenyar programacions més atractives i relacionades amb els decrets... però el més important sempre serà mirar als ulls als xiquets i xiquetes, parlar-los amb un to suau, parlar-los, escoltar-los i acompanyar-los en el procés d'aprenentatge amb estima i afecte”. – Lucía Mayquez Merino

“El que realment em preocupa és que en el món virtual al que ens acostem, es perden valors, habilitats socials i emocionals,... ja que és això el que ara comença a desaparèixer i és una llàstima perquè per a mi són aspectes fonamentals de l'educació”. – Fanny Sabater

“Els valors que considere essencials en un entorn de treball són el respecte, la cooperació i la capacitat d'adaptació. Aquests valors també seran claus per a preparar a l'alumnat del futur, que necessitaran desenvolupar habilitats com el pensament, la creativitat i el domini de la tecnologia”. – Bianca Rutherford Carmona

“El paper del professorat continuarà sent fonamental per guiar, inspirar i formar persones”. – Ioana Escrivà Viconeau

“Els i les mestres faran el paper de guies de l'aprenentatge, ajudant l'alumnat a desenvolupar-se i aprendre de forma més autònoma”. – Noa Sanz Miñana

“El paper de l'educador/a serà de mediador/a entre l'alumnat i el procés d'ensenyament i aprenentatge. La nostra tasca serà la de motivar-los perquè vulguen i els agrade aprendre”. – Maria Moratal Piera

“Espere que les aules del futur siguin un espai on els estudiants no sols aprenen coneixements, sinó també valors importants per viure en harmonia amb el món”. – Maria Gregori Esteve

CDR LA SAFOR

Història del Centre de Desenvolupament Rural La Safor

Hi ha històries que no comencen amb un titular gran ni amb un acte inaugural. Comencen així, en silenci, amb gent implicada que veu que una cosa no funciona... i en lloc de queixar-se eternament, fa alguna cosa. Així va començar la nostra.

L'any 1974, en plena transició, mentre el país feia el que podia per sacsejar-se la pols de tants anys grisos, ací a la Safor un grup de persones compromeses va tindre clar que calia posar fil a l'agulla. No volien una escola per a formar mà d'obra barata. Volien una escola per a dignificar la vida al poble. Per a oferir alternatives reals a la gent jove. Per fer formació amb sentit i amb arrels. Així va nèixer l'Escola de Formació Professional la Safor, una cooperativa a Beniarjó, amb estudis agraris i una vocació molt clara: fer de la terra una escola i fer de l'escola un lloc viu.

La idea era tan senzilla com revolucionària: fer que el coneixement servira per quedar-s'hi, no per fugir-ne. Que la gent jove poguera construir un futur sense haver d'abandonar el seu poble ni la seua identitat.

Amb el temps, l'escola va anar creixent, i també la mirada. Perquè una cosa és formar, i l'altra és acompanyar. Una cosa és ensenyar oficis, i l'altra, entendre vides. Així, a poc a poc, es va vore que feia falta alguna cosa més. Que calia ampliar la mirada. Obrir la porta a altres àmbits. Atendre més necessitats. Fer un pas més.

I així, l'any 2002, va nèixer el CDR la Safor (Centre de Desenvolupament Rural). I no, no va ser una ruptura amb l'escola, sinó una evolució natural. Com quan una planta treu una branca nova perquè el sol li ve d'un altre costat.

El CDR la Safor va nèixer per estar on feia falta. Per mirar els marges i posar-los al centre. Per fer poble, per fer xarxa, per fer costat. Per treballar des del poble i pel poble. I des del primer dia, s'hi va posar amb ganes. Amb ganes i amb seny, perquè sabien que per fer les coses bé cal escoltar molt, tocar de peus a terra i no perdre mai el nord: les persones que viuen als pobles de la comarca.



Present

Avui dia, el CDR la Safor és moltes coses alhora: és un equip que no para, és un espai d'acollida, és una estructura que sosté, és una mà estesa. Treballem amb gent gran, amb famílies, amb dones, amb jòvens, amb qui arriba i amb qui es queda. Fem projectes ambientals, socials, laborals, formatius... Però sobretot, fem comunitat.

I si ens preguntes d'on ve tot açò, no et donarem cap resposta èpica. Et direm que ve d'una escola, d'un professorat amb idees clares, i d'un compromís amb la terra i amb la gent que la viu.

Perquè ací, quan diem "desenvolupament rural", no parlem només d'economia ni de serveis. Parlem de dignitat. De futur. De fer poble amb amor i amb valentia.

Futur

Esperem poder continuar lluitant pels drets de les persones que viuen als nostres municipis i el territori que l'envolta.



ANGELS CÍSCAR GONZÁLEZ

Exdirectora i professora del
CFGM Preimpressió Digital

Encara recorde aquell dia que vaig anar a una entrevista de treball... i ja fa 25 anys. Nerviosa, insegura, jove... Miquel i Pasqual ja em van fer sentir bé en aquell moment que va marcar la meua vida.

Vaig començar un dia de setembre de 1999 com a professora del CFGM Preimpressió en Arts Gràfiques i els treballadors i treballadores del centre em van acollir i ensenyar tot el que ara sé.

Al llarg d'aquests anys han passat moltes generacions de joves per les classes de Preimpressió i el que més m'agrada és anar a l'aula, compartir ensenyaments i moments amb l'alumnat i fer-los saber que tenen un potencial molt gran, que se n'adonen que valen molt, que cadascú té una llavor especial i que poc a poc vagen descobrint-la. Que el més important és anar endavant, sempre endavant per a descobrir allò que els motiva i que segur que ho aconseguiran. Tot l'alumnat ha deixat en mi empremta i il·lusió per a seguir treballant.

Com a anècdotes recorde bromes en la sala de professorat com la visita sorpresa de *l'inspector*, els dinarets de fi de trimestre amb els companys i companyes, les Muxaxades, les celebracions...i, dins de l'aula, les tutories fins i tot recorde una que vam ballar capoeira i la pintura del grafiti al frontó i al pati cobert.

En aquesta escola he descobert la meua vocació i he après que la formació no és sol aprenentatge tècnic i professional i que la formació humana i personal, les habilitats socials i personals i els valors són el que ens fan créixer com a professionals i com a persones.

Gràcies per tant...i a per 50 anys més!



ANA FUSTER GREGORI

Exalumna, professora del CFGS Educació
Infantil i directora del centre

No puc creure que estiga escrivint aquestes paraules! La meua vida ha donat un gir de 360 graus des que vaig decidir tornar a estudiar aquí. Ser mare, llicenciada i, a la vegada, alumna, al 2005, va ser tot un repte, però aquest centre em va donar les ales per volar.

Deu anys després, vaig tornar com a relevista d'Enric, i des d'enguany, directora... Qui ho hauria dit! 20 anys des que vaig posar el peu per primera vegada en el centre, que tantes alegries i satisfaccions m'ha donat, em dona, i em donarà. Gràcies per acompanyar-me en aquest viatge tan especial.

LAURA CREMADES

Mare d'alumne del CFGM Jardineria i Floristeria
2024-2026

Vaig conèixer l'Escola FP la Safor de Beniarjó quasi per casualitat...

Després d'una dura experiència del meu fill amb l'ESO a un IES públic i després a un centre privat, el meu fill pensava que no servia per a res, que volia deixar d'estudiar perquè com ell deia "no valc per a res"... La vida el va portar a l'FP Bàsica de Jardineria de Beniarjó... i gràcies al professorat que per primera vegada el va motivar, va saber connectar i creure en ell, hui el meu fill s'ha tret el cicle de Bàsica i ha decidit continuar estudiant i formant-se al cicle mitjà de Jardineria i Floristeria.

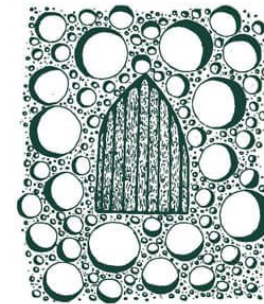
Està descobrint que Sí que serveix per a moltíssimes coses i està gaudint en el camí. Gràcies a totes i a tots els professionals de l'Escola FP La Safor de Beniarjó, que fan traure el millor del seu alumnat!

Signat, una mare molt agraïda.

EL FUTUR, SEGONS L'ALUMNAT...

del CFGM Gestió Administrativa

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



L'EDUCACIÓ DEL FUTUR – 1r de Gestió



Representacions gràfiques.
Com veu el futur l'alumnat de 1r Gestió Administrativa 24/25?

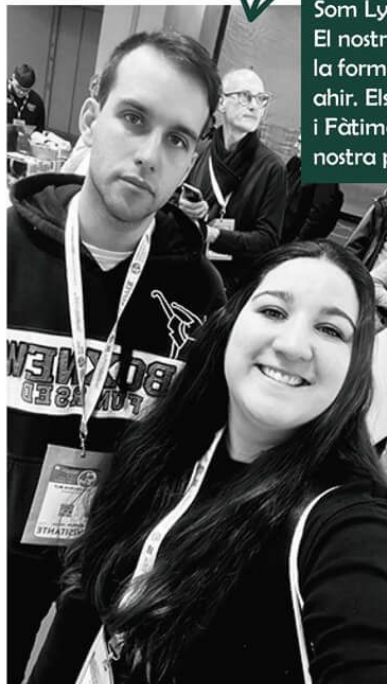


EL FUTUR, SEGONS L'ALUMNAT...

del CFGM Preimpressió digital



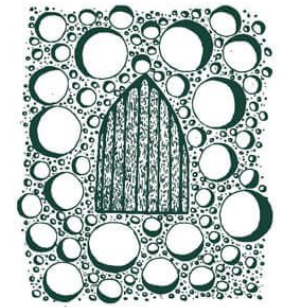
Soc Estrella, vaig estudiar Preimpressió Digital a l'escola FP La Safor de Beniarjó. Hui en dia tinc una empresa des de casa que es diu Fusió Gràfica i em dedique al disseny i maquetació i a l'assessorament de compra online del sector d'arts gràfiques.



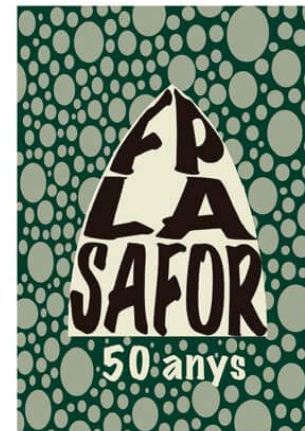
Som Lydia i Ivan.
El nostre camí cap al món de la impressió va començar l'any 2017, durant la formació en preimpressió digital. Recordem aquella etapa com si fora ahir. Els professors i professores que vam tindre, Pasqual, Pilar, Àngels, Elisa i Fàtima, ens van inspirar i van ser clau perquè hui estiguem ací amb la nostra pròpia impremta Vectorgrafik.



PASSAT
PRESENT
I FUTUR



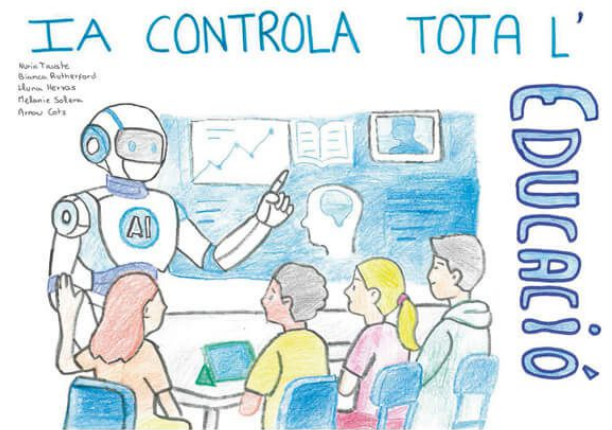
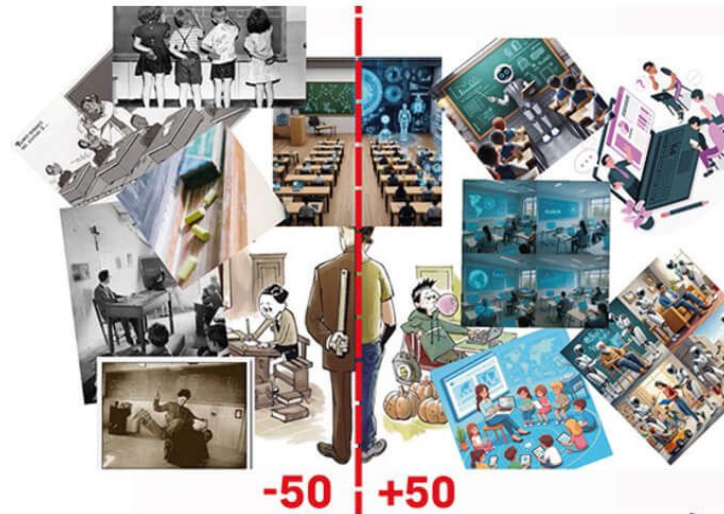
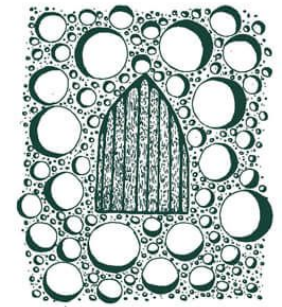
Representacions gràfiques.
Com veu el futur l'alumnat de 1r Preimpressió Digital 24/25?



EL FUTUR, SEGONS L'ALUMNAT...

del CFGS Educació Infantil

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



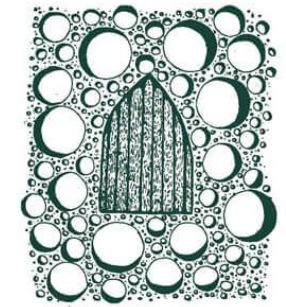
Representacions gràfiques.
Com veu el futur l'alumnat de 1r Educació Infantil 24/25?



EL FUTUR, SEGONS L'ALUMNAT...

del CFGM Jardineria i Floristeria

PASSAT
PRESENT
I FUTUR



Campionat SKILLS. Estimular i motivar a l'alumnat, millorant així la qualitat de la Formació Professional. Creant un punt de trobada entre professionals, professorat i alumnat (futurs/es professionals) fomentant així bones relacions entre ells.



Fomentar la jardineria sostenible, la creació i manteniment de jardins de manera respectuosa amb el medi ambient, utilitzant recursos naturals de manera eficient i promovent la biodiversitat.

Els treballs especials com poda de palmeres o d'arbres exemplars, poda en altura i grimpia, obri diverses eixides professionals en el sector de la jardineria i arboricultura.



Treball cooperatiu en jardineria, tant en horts escolars com en projectes mediambientals de la nostra ONG (CDR La Safor). Es tracta d'un enfocament pedagògic que fomenta l'aprenentatge a través de la interacció i el treball en equip.



Ús noves tècniques de cultiu per a optimitzar la producció, millorar la sostenibilitat i adaptar-se a les noves condicions climàtiques.